

Treball Fi de Grau

Música com a altaveu polític

Estudi de cas dels concerts nocturns de la Festa Major Alternativa del Roser de Maig de Cerdanyola del Vallès

Estudiant: Mar Robles Fernández

Especialitat: (Etno)musicologia

Directora: Sílvia Martínez

Curs: 2016 - 2017

Vistiplau de la directora del Treball

Agraïments

Agraeixo *tres voltes* a les persones que m'han donat suport, de la manera que han sabut, per
què pogués escriure el treball sense morir en l'intent

Als meus pares, que una vegada més han demostrat que hi són pel que faci falta

Als que ja no hi són

I a la Sílvia per emmotllar-se i ser empàtica, alhora que estirar en els moments precisos

Abstract

Català

A Cerdanyola del Vallès, durant els dies de Festa Major (FM), s'organitzen unes festes alternatives. A diferència de les primeres, aquestes són *autoorganitzades, autogestionades i desobedients*. Els concerts que organitzen també són diferents als de la FM i tenen una importància cabdal en la pràctica: la música és considerada un altaveu pel que fa als seus missatges polítics. En aquest treball d'investigació es pretén abordar la pràctica de la Festa Major Alternativa de Cerdanyola centrant-se en l'activitat més enèrgica: els concerts de nit del Roser de Maig. El concepte *alternatiu* és el que conforma aquest espai, així doncs la recerca passa per analitzar amb detall l'ús i significats del concepte *alternatiu* que es fa des de la pròpia escena i té per objectiu observar si la música ajuda a teixir-la. La pràctica serà abordada amb les eines del concepte de *fiesta* brindades per Josep Martí (2008) i observada a partir de categories com la diferenciació, la joventut, la identitat (Megías i Rodríguez, 2001) i el gènere.

Castellano

En Cerdanyola del Vallès, durante los días de Fiesta Mayor (FM), se organizan unas fiestas alternativas. A diferencia de las primeras, éstas son *autoorganizadas, autogestionadas y desobedientes*. Los conciertos que organizan también son diferentes a los de la FM y tienen una relevante importancia en la práctica: la música es considerada como altavoz para sus mensajes políticos. En este trabajo de investigación se pretende abordar la práctica de la Fiesta Mayor Alternativa de Cerdanyola centrándose en la actividad más enérgica: los conciertos de noche del Roser de Maig. El concepto *alternativo* es el que conforma este espacio, por tanto, el trabajo pasa por analizar con detalle el uso y significados del concepto *alternativo* que se hace desde la propia escena y tiene por objetivo observar si la música ayuda a tejerla. La práctica será abordada con las herramientas del concepto de fiesta facilitadas por Martí (2008) y observada a partir de categorías como la diferenciación, la juventud, la identidad (Megías i Rodríguez, 2001) y el género.

English

The official Festa Major (FM) in Cerdanyola is organized by the town council. However, there is an alternative celebration, at the same time, which is *self-organized*, *self-managed* and *disobedient*: the alternative festival. The concerts are also different from the FM and they are the key of this festivity: music is conceived as a loudspeaker for political messages. In this research work we are going to focus on the Roser de Maig concerts (which are the key part of this festival) to analyze the alternative festival in Cerdanyola. The research will first analyze in detail the use and meanings of the concept *alternative*, to then explore how music can help build an *alternative* space. The practice will be approached with the tools of the concept of party facilitated by Martí (2008) and observed from categories such as differentiation, youth, identity (Megías Rodríguez, 2001) and gender.

Índex

Introducció	1
1 Metodologia	10
1.1 Treball de camp	10
1.2 Documentació	13
2 L'alternativa. Any 2000	17
2.1 Model d'organització del PSC i ICV	17
2.2 La necessitat d'un espai jove: els joves-joves	19
2.3 El nou model proposat	21
3 L'empoderament	24
3.1 Llocs de trobada	24
3.2 Dels col·lectius a l'assemblea	26
3.3 Frec a frec: les disputes entre l'Ajuntament i la FMAC	27
4 Altaveu polític	31
4.1 El so de les alternatives	31
4.2 Música, ambient per fomentar la lluita	32
4.3 Jaia bai borroka ere bai	34
4.4 Cent-catorze	37
4.5 La transformació social	40
5 Resistències	42
5.1 Resistències al canvi	42

5.2 No a la institucionalització	43
6 Conclusió	47
7 Referències documentals i no documentals	50
7.1 Bibliografia	50
7.2 Consultes web	50
7.3 Entrevistes	51
8 Annexos	53
Annex 1	53
Annex 2	55
Annex 3	56
Annex 4	57
Annex 5	61

Introducció

El present treball d'investigació va començar a gestar-se en el curs acadèmic 2015-2016 quan vaig realitzar un programa de mobilitat Erasmus+ a l'Universidade d'Aveiro. Arribats els dies de la Festa Major d'Aveiro va ser quan em vaig adonar d'un fet el qual em portaria a realitzar aquesta investigació. Jo sóc de Cerdanyola del Vallès i a la meua ciutat, des de que tinc raó de ser, ha coexistit la Festa Major (FM) i la Festa Major Alternativa de Cerdanyola (FMAC). El meu cercle proper d'amics sempre hem apostat per gaudir els dies de Festa Major assistint a la FMAC, i ocasionalment a activitats de la FM. A gran escala, ja que més endavant es detallarà, la diferència entre la FM i la FMAC és que la primera l'organitza l'Ajuntament i la segona és organitzada per una assemblea autogestionada (la iniciativa és voluntària i els recursos econòmics són propis, no públics). Si els meus amics i jo hem assistit majoritàriament a la FMAC és perquè el model d'oci que s'hi dóna és diferent al de la FM. Per això, remuntant-nos a la meua estada a Aveiro, quan es va anunciar la Festa Major vaig preguntar als meus amics portuguesos si hi hauria Festa Major Alternativa (FMA) o alguna festa en paral·lel a la festa que organitzaria la Câmara Municipal de Aveiro. La resposta va ser negativa: a les ciutats portugueses no hi ha el costum d'organitzar festes alternatives a les del Ajuntament (Câmara Municipal de Aveiro). Les festes amb caire semblant a la FMA que s'organitzen o s'organitzaven a Portugal són els concerts que es realitzaven a la Casa Viva de Porto (casa okupa) i el festival Avante (festival organitzat pel Partit Comunista Portuguès).

De sobte, una pràctica viscuda com a *normal* o *de sempre* va ser revaloritzada des del meu punt de vista al no trobar-la a Portugal tant fàcilment com ho havia fet en el meu context sociocultural. Aleshores vaig començar a indagar sobre la realitat de la FMA arreu de Catalunya. Aquest és el motiu que va despertar el meu interès per realitzar aquesta investigació. A més, em vaig adonar que complia les inquietuds d'una investigació: al dur a terme la revisió bibliogràfica sobre FMA va resultar que no hi havia bibliografia acadèmica sobre elles en concret, però en canvi, són una realitat estesa per una gran part del territori català, i inclús a d'altres comunitats autònomes també es donen festes similars com és el cas de les txosnas a Euskal Herria¹:

¹La revisió bibliogràfica sobre FMA va concloure que: hi ha molta bibliografia sobre cultures juvenils, no tant sobre cultures urbanes auto-gestionades i auto-organitzades i inexistent en l'àmbit de la FMA.

Hay una comisión de txosnas y luego la comisión de txosnas se reúne con el Ayuntamiento [de Guernika] y las txosnas hacen una programación propia y el Ayuntamiento hace otra, pero la de las txosnas va dentro del librito del Ayuntamiento aunque lo organicen ellos y todo [...] en sí siempre se ha dicho que es una alternativa pero en el País Vasco ya son todas así, pero sí que las txosnas son una zona donde hay música distinta en la que hay en los bares, y que se consume en general, es una area reivindicativa. (Entr. Ibarzabal, 2016)

Com explica Ibarzabal, a Euskal Herria les txosnas succeeixen quasi bé en tots els municipis i són un espai reivindicatiu on es troben aspectes diferents que a la FM, inclosa la música. Atès que la FMA és una pràctica rellevant (Martí, 2000) en contextos específics del territori català i es donen casos de pràctiques similars arreu de l'estat, cal que es generi bibliografia sobre aquestes i mitjançant el *debat*, (re)construir coneixement nou.

El que he pogut observar de Cerdanyola i ciutats de la vora és que les designacions i fonaments de cada FMA varia, però hi ha un denominador comú entre elles: succeeixen en els dies propis de FM (segons cada municipi), tenen missatges polítics i la música és un dels puntals més forts de la pràctica i aquesta no és mainstream ni comercial: o bé té un missatge polític de caire revolucionari o bé mostren un desacord amb les institucions i el poder hegemònic o bé la música mostra una conceptualització crítica vers la societat en la que vivim. A tall d'exemple, la lletra de la cançó de Magnesio (grup autodenominat punk-rock-bastard, de Cerdanyola) titulada "Pels Carrers":

Pels carrers de Cerdanyola amb pas ferm i avançant

Sense poder dissimular, la ràbia i disconformitat

A la plaça l'Ajuntament encara olora a revolució

Però els de dintre, els salvadors, només senten soroll

Això no ho podem tolerar

Fins quan haurem d'aguantar a tots aquests desgraciats

algú els haurà d'enterrar

S'ha demostrat al llarg dels anys que en ells no es pot confiar

És igual el seu color tots segueixen el mateix patró

Com mostra la lletra, i com he pogut comentar amb Magnésio, senten ràbia contra l'Ajuntament ja que els ha demostrat que encara que l'alcaldia canviï de partit polític, la situació social i política segueix sent igual. A més, com diu la cançó, per molt que es facin mobilitzacions/manifestacions davant la Plaça de l'Ajuntament, els polítics ho obvien com, segons ells, en el cas del moviment del 15M en el que les assemblees i pernoctacions (a la Plaça de l'Ajuntament) van servir de ben poc. Aquesta cançó és un exemple del que es pot escoltar en una FMAC.

Reprement el tema en qüestió, una vegada em vaig voler apropar a la pràctica de FMA vaig haver de comprendre un dels conceptes fonamentals: la festa. El concepte de festa tal i com defineix Martí el podem entendre com

Aquel acto colectivo que, caracterizado por las constantes de sociabilidad, participación, ritualidad y la anulación temporal y simbólica del orden, posee rasgos de excepcionalidad, presupone el disfrute y se celebra en honor a alguien, algo o algún acontecimiento concreto. (Martí, 2008: 14)

El terme festa és molt usat a la quotidianitat però cal d'un filtre crític per poder usar-lo per a la creació de coneixement. El que explicita Martí és que perquè un esdeveniment sigui una festa ha de complir les següents constants:

- col·lectivitat: una festa no es pot dur a terme individualment
- sociabilitat: és un punt de trobada on nosaltres, éssers socials, xarrem i fomentem els nostres llaços socials
- participació: ja sigui de manera activa (organitzant la festa o bé tenint un paper actiu en les activitats de la festa) o passiva (observant l'esdevenir), però hi ha d'haver participants.
- ritualitat: tota festa té els seus ritus: accions que tothom pressuposa i coneix que es duen a terme per consens
- anul·lació temporal i simbòlica del ordre: vers el *dia a dia* la festa és un espai on poder trencar amb les barreres horàries de la quotidianitat, ocupar les places i fer xivarri fins tard. Són moments d'excessos, en general

-excepcionalitat: pel fet de no ser la *norma* té aquest caràcter excepcional: no és allò usual, és una situació anòmala que no es dona tots els dies

-gaudi: si no es gaudeix de la *fiesta* hauríem de parlar de commemoració

-es celebra en honor a algú, quelcom o algun esdeveniment en concret: com és en el cas de les FM, es celebren en honor de les dates dels sants/es patrons del municipi en qüestió.

Martí afegeix que les festes són:

Aquellos pequeños momentos importantes en los que suceden cosas que difícilmente acontecen en la vida ordinaria del día a día. Y por esa razón pueden ser intensamente vividos y dignos de ser recordados en la memoria individual o colectiva (Martí, 2008: 9)

Les festes són moments extraordinaris en els que succeeixen coses fora de la quotidianitat, i tenen molt a veure amb la col·lectivitat. Aquesta consideració de Martí, el fet de (re)crear coneixement d'aquests espais extraordinaris, motiva alt(r)ament aquesta investigació. A més a més, les festes, com a fenomen complex, ens donen informació de la societat on es produeixen (Martí, 2008). El seu estudi ens porta a un coneixement 'tridimensional': de la societat on s'inscriu, de les característiques intrínseques que es desperten a les pròpies festes i finalment de com mitjançant la festa es contribueix a la vegada a modelar la societat on s'inscriu. La festa és un mitjà per a l'apropament a les pràctiques culturals. A més, com que està regida per un caràcter d'excepcionalitat, si la observem podrem apropar-nos a situacions no quotidianes però no menys importants pel que fa a la vivència dels sers socials.

En el cas de Cerdanyola, com que hi ha dues santes patrones es realitzen dues Festes Majors: el Roser de Maigés celebrada el primer diumenge de Maig i Sant Martí es celebra l'11 de Novembre². En aquestes dues festes, doncs, es celebren les Festes Majors: una s'anomena El Roser de Maig i l'altre Sant Martí. Durant la FM els Ajuntaments acostumen a organitzar un

²http://www.cerdanyola.cat/webapps/web/continguts_portal/menu_principal/informacio/roser_maig/roser_maig.html
http://www.cerdanyola.cat/webapps/web/continguts_portal/menu_principal/ciutat/tradicions_festes/tardor/Tardor.html

conjunt d'activitats, tant diürns com nocturns per tots els ciutadans³. Són un moment on es congrega tota la comunitat de la ciutat en qüestió intensificant els llaços personals (Martí, 2008). La FM es realitza amb diners públics aportats pel conciadans i l'ajuntament lidera la gestió de la festa.

Paral·lelament, vaig realitzar un buidatge d'algunes ciutats per il·lustrar la existència de FM i de FMA. Ja que la meva experiència personal m'ha portat a conèixer la FMA de Cerdanyola, Ripollet, Badia, entre d'altres, vaig trobar convenient centrar-me en realitats pròximes a les que havia viscut. Així doncs, adoptant la delimitació territorial de la *comarca* em vaig disposar a fer un buidatge sobre FM i FMA dels municipis del Vallès Occidental. A la imatge n°1 es mostra un mapa amb punxons situats sobre dels municipis del Vallès Occidental.

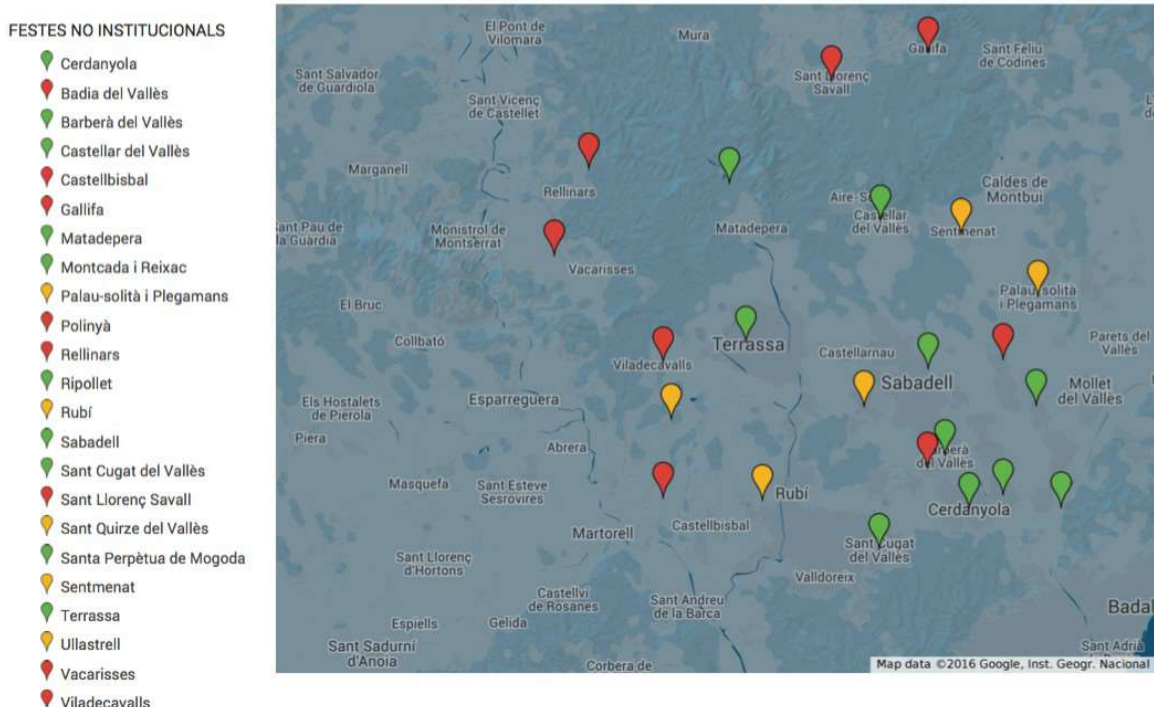
Il·lustració 1: Mapa on es mostren les principals localitats a on es celebra FM a la comarca del Vallès Occidental (elaboració pròpia)

En color groc es troben els municipis de la comarca del Vallès Occidental que tenen FM. La comarca conté vint-i-tres municipis, i com es mostra en la Il·lustració 1, tots ells gaudeixen d'unes Festes Majors.

³Vegeu l'Annex 1

Passem ara a observar si en aquests municipis hi ha o no altres festes organitzades *paral·lelament* a la FM degut a motius diversos: divergències amb el model d'oci de les FM, per manca en algun aspecte en concret, etc. Recordem que les festes *paral·leles* al model d'oci de l'Ajuntament s'acostumen a organitzar a partir d'un col·lectiu/assemblea que crea una festa afí als seus models. En el cas de Cerdanyola, se l'ha anomenada alternativa, en altres municipis reben altres noms com Barraques o designacions pròpies com: Vilagatzara, Vilabarrakes, Xiringo, entre d'altres. Normalment, també tenen en comú entre elles, el suport de grups polítics o, encara que no tinguin aquest suport, acostumen a tenir missatges o lemes combatius, de protesta i/o polítics. El missatge final, la concepció ideològica, variarà en cada municipi i obeirà als organitzadors de les festes.

A la Il·lustració 2 hi apareixen els vint-i-tres municipis: en color verd els que tenen alguna festa *alternativa* o organitzada íntegrament en paral·lel a la FM (n'hi ha un total de deu), en taronja els que en el cartell de FM estan compreses activitats soltes organitzades per col·lectius de joves autogestionats o de caràcter no provinent d'una institució pública (amb un total de cinc) i en vermell aquells en els que només hi ha FM (amb un total de vuit).

Il·lustració 2: Mapa confeccionat on es mostren les principals localitats on es celebra FMA a la comarca del Vallès Occidental (elaboració pròpia)

Les dades mostren que a la comarca del Vallès Occidental el fenomen d'organitzar festes paral·leles a les del Ajuntament, o si més no, organitzar en una assemblea o col·lectiu activitats per les Festes Majors, està estès en més de la meitat dels municipis: si sumem els municipis en verd i taronja en resulten quinze, superant la meitat dels de la comarca. Podem concloure per tant, que aquesta pràctica té una rellevància alta a la comarca i per aquest motiu em dispenso a profunditzar-hi. Tanmateix, el context del Vallès Occidental no és extrapolable a tot el territori català: caldria realitzar apropaments a les comarques restants per poder comprendre a nivell autonòmic aquesta pràctica. Les dades mostren també que el format d'aquest tipus de festa varia en cada municipi i això, segons he pogut observar, depèn de: els col·lectius i el teixit associatiu que està al darrera de la organització de les festes, les relacions amb l'alcaldia, el grau de voluntat en voler ser *institucionalitzades* o tot el contrari, el grau de voluntat de perdurar a esquenes de l'Ajuntament, entre d'altres. Tot i que hi ha distincions d'unes a d'altres, hi ha punts en comú, el més nuclear de tots és que són unes festes/activitats l'origen de les quals no ha sigut promogut per l'ajuntament, sinó per la unió i compenetració entre sectors de la ciutadania.

Definitivament, la investigació s'ha centrat en les Festes Majors Alternatives de Cerdanyola del Vallès, la meua ciutat natal, sent l'objecte d'estudi la pràctica de la FMA a Cerdanyola en el Roser de Maig. L'elecció va ser motivada per una qüestió pràctica ja que d'aquesta manera podia realitzar el treball de camp i les entrevistes en una realitat pròxima i aprofundir en qüestions que no haguessin estat possibles investigant una pràctica amb la qual no estigués tan familiaritzada.

Ja concretat l'objecte d'estudi, van començar a sorgir com a pluja d'idees un seguit de preguntes com per exemple: què són les Festes Majors Alternatives? Alhora, en sorgia una de necessària: què entenen els agents de les Festes Majors Alternatives per *alternatiu*? Conseqüentment: si han creat una *alternativa* serà perquè estan en contra de la FM? Quins és l'eix i/o la base d'aquesta alternativitat? I per últim, i pel que fa a allò sonor: la FMAC sona diferent a la FM? Els músics de la FMAC tocarien a la FM? Els músics de la FMAC tenen altres espais on poder desenvolupar els seus concerts? Quina *alternativa* sonora és la FMAC respecte la FM?

La música de la FMA de Cerdanyola és el fil conductor de la problemàtica d'aquesta investigació. I aquesta es basa en comprendre l'alternativitat des del punt de vista del so o allò sonor en base a l'alternativitat. Concloent, la problemàtica té dues vessants: la primera basada en la dualitat i/o la confrontació entre FM i FMAC i la segona basada en la pràctica musical en la FMAC.

L'alternativitat en aquesta investigació hi té un pes molt important. És el concepte que reorganitza l'«espai» entre FM i FMAC: mostra la segona cara de la moneda, serveix per contraposar la FMAC a la FM, en definitiva, és la autodesignació que serveix per mostrar a la ciutadania el que és (que passa per dir el que no és: no és la FM, és quelcom similar però diferent). Aquesta paraula és polisèmica però, per l'interès d'aquesta investigació, ens hem de centrar en el concepte emic d'alternativitat. Fixem-nos en les paraules de Quintanilla, un membre de l'assemblea de FMAC:

La forma d'organització és diferent [a la FM], la forma d'aconseguir els cuartosés diferent, perquè l'altaveu polític és diferent, el missatge és diferent, les relacions que s'hi donen intenten o es busquen que siguin diferents, perquè el tipus de música és diferent. (Entr. Quintanilla 2015)

Seguint el seu punt de vista, allò alternatiu es comprèn degut als fonaments estructurals i funcionals de la FMAC totalment oposada a la de FM, i també perquè la música és diferent. No oblidem que a les festes un dels pilars centrals que organitza i motiva la festa és la música: els concerts. No deixa de ser així també a la FMAC: el seu punt culminant són els concerts. La música, com més endavant es desenvoluparà, té una implicació molt forta a la FMAC: intenten ser el màxim de selectius possibles, s'observen les lletres (trobant-les adients o no), es promocionen i potencien els grups locals, etc. Tots aquests plantejaments queden lluny d'atraure a les masses, com en molts anys s'ha fomentat per part del Ajuntament de Cerdanyola.

Pel que fa a l'alternativitat i allò sonor es desperten preguntes tipus: com és el musicar (Small) a la FMAC? Quina música és vàlida a la FMAC? Com es decideix quins grups hi toquen? Quines músiques es rebutgen (si és que n'hi ha de rebutjades)? Els grups de música

són autoreferencials? Responen a una mateixa identitat? La música serveix per constituir aquesta alternativitat? Per respondre-les observarem com a partir de la premissa del concepte (d'allò reflexiu) s'articula el musicar (la pràctica), ja que la música a la FMAC no obeeix a una arbitrarietat i passa per uns *filtres*.

En definitiva, aquesta alternativitat que per mi fins llavors era *normalitzada*, al no trobar-la en el meu país d'Erasmus, va generar un conflicte i per tant, va moure el meu interès per investigar les Festes Majors Alternatives de Cerdanyola. Consegüentment el meu treball d'investigació pretén abordar les Festes Majors Alternatives de Cerdanyola del Vallès sent l'objecte d'estudi, la pràctica de les Festes Majors Alternatives del Roser de Maig (no les de tardor) amb interès en els concerts nocturns. Els propòsits són comprendre:

- L'univers taxonòmic, conceptual i autoreferencial de la FMAC
- El perquè de la seva existència i supervivència
- El procés del musicar (Small, 1997) en aquest context festiu
- La conceptualització de les músiques per part dels organitzadors i participants
- Les característiques dels grups que es troben dins les festes.

Com a objectiu final es vol comprendre quin paper té la música en la conformació de l'espai alternatiu en la FMA de Cerdanyola del Vallès.

1 Metodologia

Aquest treball d'investigació ha estat abordat mitjançant diverses metodologies i tècniques analítiques. El camí, el mètode d'abordatge el qual guia aquest treball és l'inductiu: davant la realitat de la FMA estesa per tot el territori, es decideix observar la pràctica de FMAC, motivant així allò particular vers allò general. Alhora, s'hi ha donat una dinàmica dialèctica on al llarg del curs del treball s'han anat plantejant preguntes i tesis que han portat a les seves respostes i antítesis i finalment han generat una 'tesis'. I les dades s'han abordat des del punt de vista de les ciències socials, qualitativament, a excepció d'un exercici analític que es va desenvolupar quantitativament.

Si ens disposem a enumerar les metodologies usades en el treball d'investigació, aquest seria el llistat: documentació de les festes i l'entorn socio-polític, creació de base de dades i anàlisi de les dades, etnografia basada fonamentalment en el treball de camp (observació participant i entrevistes), ciberetnografia (Facebook, Youtube, etc), he realitzat registres escrits (diari o notes de camp), d'àudio (entrevistes en profunditat) i audiovisuals (de les festes i els concerts).

1.1 Treball de camp

Fa anys que assisteixo a FMA de Cerdanyola i d'altres ciutats: es podria dir que en els darrers set anys m'he familiaritzat força amb la realitat de la FMA. Aquest coneixement previ sobre la pràctica m'ha permès partir des d'un grau de coneixement en el qual he pogut problematitzar qüestions des d'un inici. A més a més, m'ha permès conèixer detalls que alhora de realitzar la investigació m'han ajudat en la comprensió. Un exemple molt il·lustrador és sobre les designacions: pels que no són de Cerdanyola hi ha paraules com amiant que no els ressonaran tant o no sabran ubicar en una lluita o vindicació concreta. És així doncs que aquest coneixement previ m'ha ajudat molt a realitzar la investigació, comprenent gran part del ventall de la FMAC des d'un primer contacte, com a plantejar-me problemàtiques i preguntes en un estadi bastant previ a la investigació.

Com he explicat a la introducció, aquest treball es va començar a gestar un any abans, a Aveiro, Portugal. Va ser allà on vaig realitzar dos projectes sobre les FMAC que em van permetre introduir-me en el tema. El primer tenia per objectiu dissenyar un pla de treball per una investigació, el qual em va permetre idear part d'aquesta investigació, i el segon tenia per objectiu realitzar una etnografia. L'etnografia realitzada va ser sobre la FMAC de Novembre del 2015 (anomenada Amiantada), però com que jo estava a Portugal i no vaig tenir la oportunitat d'assistir físicament a l'esdeveniment, el que vaig fer va ser (re)construir allò succeït a partir d'entrevistes orals, al desembre, quan vaig tenir la oportunitat de tornar a Cerdanyola i realitzar entrevistes.

Aquest curs comptava en poder realitzar treball de camp a la FMAC de Novembre i de Maig, però no es va organitzar FMAC al Novembre. L'assemblea va publicar aquest comentari al Facebook:

Aquest Any, no hi ha Festes Alternatives de Tardor ni CORREBARS. El motiu? Nosaltres, i Vosaltres. Totxs fem FMA. (*Fma Cerdanyola*, Facebook, 4 de novembre de 2016)

Van haver-hi respostes varies al comentari. Part dels cerdanyolencs es preguntaven quins eren els motius reals per a la no-realització, d'altres van interpretar que l'assemblea ja no havia pogut gestionar-ho més i d'altres creien que els ingressos per consumicions a l'anterior edició no havien estat suficients com per beneficiar econòmicament a la FMAC. A nivell metodològic comptava en poder realitzar treball de camp a novembre i maig. Amb el comentari al Facebook, l'assemblea no deixava clar si es realitzaria o no FMAC al Maig i va caldre replantejar la metodologia del treball. Però finalment sí que es van realitzar i es va poder dur a terme el treball de camp. La festa es va realitzar amb format d'una jornada, el dia sis de maig, i va constar d'un correbars i una sessió de concerts a la nit.

Per altra banda, abans del sis de maig, en un comentari al Facebook, l'assemblea va fer una crida als cerdanyolenques per assistir a una assemblea oberta, a la qual vaig assistir, on es disposaven a organitzar la FMAC del Roser de Maig i en la qual els membres més antics explicaven el funcionament als joves, perquè es fessin càrrec de la gestió i el funcionament.

Així doncs, vaig dur a terme treball de camp amb observació participant en l'assemblea oberta de l'FMAC i la pròpia FMAC de Maig 2017.

A més a més, al camp vaig prendre notes i vaig realitzar enregistraments audiovisuals. Però cal presentar un altre espai que m'ha ajudat a complementar el treball de camp: internet. El procés de documentació sobre la FMAC s'ha basat en l'extracció de dades que l'assemblea ha posat a disposició dels usuaris on-lin. Aquesta ha creat en diverses ocasions portals on compartir informació sobre la FMAC, on publicar-hi comunicats, els cartells, les valoracions de les festes, fotografies, vídeos, documentals, etc. Les plataformes usades per l'assemblea han estat: Wixsite, Wordpress i Blogspot. Altrament, FMA té perfils al Facebook i al Twitter on mantenen informades a les persones que les segueixen i a més al YouTube s'hi troben vídeos de concerts pretèrits, de la llegida de manifestos, de documentals, que serveixen per il·lustrar les festes ja esdevingudes.

Per altra banda, els grups de música utilitzen plataformes més específiques per pujar els seus enregistraments musicals com ho són Bandcamp, Myspace, Youtube o Soundcloud. O per visibilitzar el seu projecte: Facebook i Youtube. M'ha sigut molt interessant poder seguir els seus projectes a partir de com elles el volen visibilitzar.

Durant el treball de camp s'han realitzat un total de nou entrevistes. Les tres primeres per a l'etnografia de l'Amiantada i es van desenvolupar de la següent manera: la primera entrevista es va realitzar a dos assistents a l'Amiantada, Marta Aguadé i Martí Castell, la segona a dos integrants del grup de música Magnesio (punk-rock-bastard de Cerdanyola), Pau Obregón (baixista i cantant) i Miquel Bermúdez (bateria) i la tercera entrevista a dos ex-participants de l'assemblea de FMAC, Ferran Quintanilla (hi participava des del col·lectiu de Mala Herba i el Clupi) i Júlia Vendrell (hi participava des de l'AJIC).

Les sis entrevistes que van seguir van realitzar-se a: Ane Ibarzabal (militant d'Ernai coneixedora de la realitat i gestió de les txosnas) i Jon Blancou (coneixedor de la realitat i gestió de les txosnas), Laura Benseny (militant de la CUP i ex-participant de l'assemblea de FMA des del col·lectiu de Maulets), Elena Torrero (militant d'Arran i la Figa Rebel i membre actual de l'assemblea de FMA), Elvi Vila (Primera Tinenta d'Alcaldia, regidora de cultura, educació, drets

civils -incloent-hi polítiques intergeneracionals, cooperació, igualtat, LGTBI i promoció de la salut-, relacions veïnals i serveis socials), Martí (membre de Malestar Social i ex-participant de l'assemblea de FMA des del col·lectiu de Maulets) i Albert Curiel, 'Wini', (membre de Atrako a Mano Armada, Zerzedilla i ex-participant a l'assemblea de FMA sense haver-se vinculat a cap col·lectiu).⁴

Totes elles van tenir una durada aproximada d'una hora i van ser enregistrades amb una gravadora pròpia (en el cas de les tres primeres també van ser enregistrades simultàniament amb una càmera). A posteriori, van ser tractades amb un protocol d'entrevistes (en el cas de les tres primeres, van ser transcrites íntegrament).

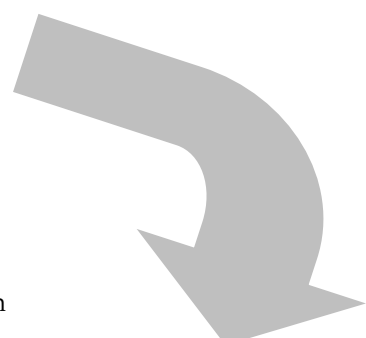
Els múltiples perfils de les entrevistades han aconseguit brindar a la investigació opinions diverses de la pràctica de la FMAC, per tal de (re)formular un discurs des d'una informació el més àmplia i diversa possible, intentant encabir perspectives d'actors diversos de la pràctica estudiada.

1.2 Documentació

Un dels requeriments de la investigació de cara a comprendre la FMAC era observar quin va ser l'origen, les direccionalitats del projecte, és a dir, observar el transcurs de la FMAC al llarg dels anys. Per poder-ho fer vaig haver de centrar-me amb els documents físics que disposava (recordem que no comptava amb les actes de les reunions): els cartells que s'han anat publicant anualment en motiu de promocionar la festa. En els cartells hi apareix la informació del lloc on es realitzarà la festa, quins grups de música hi hauran, quin serà l'horari, quines activitats hi hauran, etc. Es van abordar els cartells, mitjançant un exercici analític, l'objectiu del qual era tenir una visió global del que ha estat fins avui dia la FMAC del Roser de Maig de Cerdanyola del Vallès.

Com es pot veure en les dues imatges següents, les dades que mostren els cartells es van extreure i es van reorganitzar segons criteris concrets per així observar continuïtats, canvis o bé dades a ressaltar.

⁴ Consultar a l'Annex 2 un exemple dels protocols realitzats a les entrevistes

Il·lustració 3: Cartell de les FMA de Cerdanyola de l'any 2010. Extret de www.fmacerdanyola.wordpress.com (Consultat 4 de Gener 2017)

	Títol	Lema	Lloc	Duració (Dies)	nº d'act. musicals	grups musicals	Org.	Col·labora	Activitats	Comunicat	Nº sessions concerts	Barraques i/o Concerts	Hora	Espai	Preu entrada	Bandes
I	FESTAS ALTERNATIVAS DE CERDANYOLA	-	Parc dels Horts	1 (S)	6	3	Assemblea de Joves de Cerdanyola	-	Festa Infantil, Menjar pel poble, verada-debat, pintada de mural, exposicions i barra	N	1	C	22h - 7	Parc dels Horts	N	Morapio Loco, smm, La Jeta Band, Batzak
II	3es Festes Alternatives de Cerdanyola	Per la Cerdanyola que volem, festejar-senir!	Parc dels Horts	1 (S)	6	4	Assemblea de Joves de Cerdanyola	Bar Bhuda, Tonah Bar, El Último Tren	-	N	1	C	22h - 7	Parc dels Horts	N	Ene que Ene, Cineo Babovsky, DJ Angoules
III	3es Festes Alternatives	No als projectes especulatius al nostre poble	Plaça Sant Jaume Grau	2 (4S-5S)	6	6	Comissió de Festes Alternatives de Cerdanyola	Ass.Cultural la Verema, AAUV St. Ramon, Comité local d'Endavant	-	N	1	C	21 30h - 7	Plaça Sant Jaume Grau	N	Zulu 930, Penetres, The 5th Jet, La Jeta Band

Taula 1: Retall del buidatge de la informació dels cartells (elaboració pròpia)

Les dades de la graella es van organitzar seguint dos eixos: el vertical el cronològic i l'horitzontal el temàtic. La fila superior conté etiquetes les quals són dades a observar en els cartells: un cop localitzades en els cartells es resituaven en el lloc pertinent de la taula en funció de l'any i de l'etiqueta. D'esquerra a dreta les dades observables de la fila superior són: el títol, el lema, el lloc on es duu a terme, la duració de la FMAC, el nombre d'activitats musicals, el nombre de grups musicals als concerts de nit, el nom dels col·lectius que ho organitzen, els noms dels qui col·laboren en la organització de FMAC, si hi ha comunicat o no, nombre de sessions de concerts, si se'ls anomena barraques o concerts, a quina hora comencen, quins són els espais de concerts, si s'explicita que és gratuït o no i quines bandes van tocar.

Aquest exercici va resultar ser positiu ja que permet una perspectiva panoràmica sobre la festa.

A més, es va crear una nova graella en la qual es va sintetitzar la informació, com es veu a continuació, permetent tenir una idea general de la FMAC:

Títol	Lema	Lloc	Dies (quants dies dura es FMA)		Grups musicals	Organitzadors	Col·laboren	Comunicat?	sessons de concerts	Barraques o concerts?
La majoria anuncien el títol de les festes (Festes Majors Alternatives) i el número de la edició	Els lemes són combatius: a favor dels drets socials, llibertat d'expressió, la lluita col·lectiva i el cooperativisme i en contra de especulacions i violència immobiliària.	1 Parc dels Horts	4 vegades	1 dia	2 vegades festa	5.00 de mitjana per	Hi ha col·laboradors fins la octava edició i en les dues primeres hi col·laboren bars. Més endavant ja no es senyalen els col·laboradors al castell	En tres edicions emeten comunicat	1a-8aFMA: una sessió	Concerts
		2 Plaça Sant Jaume Grau	2	2	3	Amb un total de 28 "Compromís per Cerdanyola des de la dotzena edició fins final			7a-8aFMA: dues sessions	Barraques a soles
		3 Descampat entre C/ dels Reis i la benzineria (barri de les Fontetes)	2	3	5				9a-11aFMA: 3 sessions POSSIBLE ANYS DE CLIMAX	Les dues Conclusions: a Cerdanyola barraques es refereix a les barres on consumir i Concerts als concerts
		4 La Boira	2	4	1				12a-14aFMA: dues sessions	

Taula 2: Graella on es mostra un exemple de la conclusió de les dades extretes del buidatge (elaboració pròpia)

Pel que fa a l'apartat musical: vaig crear una altra graella paral·lela on poder profunditzar amb informació sobre les bandes de música, com es veu a continuació amb la Taula 3.

2 L'alternativa. Any 2000

2.1 Model d'organització del PSC i ICV

L'origen de la FMAC està estrictament relacionat amb el model d'oci que l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès⁵ havia estat promovent al llarg dels anys. L'alcaldia ha estat governada pel Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) durant molts anys, a excepció d'un *impasse*, els quals els va governar Iniciativa per Catalunya Verds (ICV). A dia d'avui governa una candidatura jove: Compromís per Cerdanyola (CxC). Aquestes dades es poden observar a la següent taula de l'històric d'alcaldis de Cerdanyola:

Període	Nom de l'alcalde/-essa	Partit polític
1979 - 1983	Celestino Sánchez	PSC
1983 - 1987	Celestino Sánchez	PSC
1987 - 1991	Celestino Sánchez	PSC
1991 - 1995	Celestino Sánchez	PSC
1995 - 1999	Celestino Sánchez (fins al 1997) i Cristina Real (des del 1999)	PSC
1999 - 2003	Cristina Real	PSC
2003 - 2007	Antoni Morral	ICV
2007 - 2011	Antoni Morral (moció de censura 16/2009) / Carme Carmona	ICV / PSC
2011 - 2015	Carme Carmona	PSC
Des del 2015	Carles Escolà	CxC

Taula 5: Graella on es mostra un històric dels alcaldes de Cerdanyola⁶

⁵Cerdanyola del Vallès: ciutat amb 57,543 habitants i una superfície de 30,6m2
<https://www.idescat.cat/dev/api/emex/giny/indicadors/?id=082665> Consultat el 17/6/2017

⁶Taula extreta de la wikipedia. Consultat dia 16/6/17

Tal i com ens explica Vila de CxC, actual Primera Tinenta d'Alcalde:

Dos anys posteriors a l'entrada de Compromís al govern, el model que hi havia és que la FM la gestionava una empresa. Es treia concurs i diferents empreses es presentaven a les licitacions i llavors una d'elles s'ho enduia. Però ho feia tot, absolutament tot, o sigui, feia les infraestructures, l'organització, quins grups es portaven... El que sí que (l'empresa que va guanyar els dos últims anys perquè jo vaig poder estar a la valoració) s'havia fet bé, era que es tenia bastant en compte el que deien les entitats, però no es feien reunions participatives d'entitats, sinó que un a un anaven preguntant a les entitats què és el que volien. [...] El programa tenia moltíssimes activitats però no tenien ni un fil conductor sinó que era una mica l'oportunitat de festa major de que qualsevol entitat que hi ha a Cerdanyola pogués fer un acte. (Entr. Vila, 2017)

L'Ajuntament cedia l'organització de la FM a una empresa: obria un concurs d'empreses privades especialitzades en organitzar festes majors i els hi anunciava un pressupost tancat. Aquestes empreses adaptant-se a aquesta xifra, creaven un projecte i el presentaven. Consegüentment a l'entrega de tots els projectes, es valoraven i a una empresa se li assignava la concessió. Com afirma una integrant actual de l'assemblea de FMAC:

L'Ajuntament s'oblidava de la festa i una empresa l'organitzava. Pues festes de Cerdanyola pues 'vamos a traer a Tamara, vamos a hacer una feria artesanal y vamos a hacer tal y cual'. Però ni l'ajuntament deia res, ni hi havia un filtre de res, ni cap assemblea, conveni,... cap cosa organitzava aquesta festa. Llavors era totalment impersonal, no era de Cerdanyola. Simplement era una empresa que estava especialitzada en fer festes de poble i ho feien. (Entr. Torrero, 2017)

Tal i com argumenta Torrero, una festa de Cerdanyola seria aquella que és decidida per cerdanyolencs. El fet que una empresa externa, desconixedora de la realitat de Cerdanyola, organitzi unes festes, és vist, des del seu punt de vista, com un fet falsejador i desmereixedor. A més a més, a nivell musical, les empreses no arriscaven amb propostes experimentals o minoritàries i es decantaven sempre per gups considerats dins del corrent principal, és a dir,

bandes de pop o rock amb molta acceptació pel públic en general. Tamara s'exemplifica com a una música la qual no encaixa dins el seu model de *festa*.

2.2 La necessitat d'un espai jove: els joves-joves

Davant aquest model privatitzat per concurs una part del jovent de Cerdanyola va decidir organitzar-se i crear el seu espai propi. Així ho explica Torrero:

Les Festes Majors Alternatives es van crear a l'any 99 perquè el model d'oci que donava aquí l'ajuntament a les festes no era jove. O sigui, no era ni horitzontal, ni propostes del poble, ni jove. Clar, o sigui, aquí els concerts que hi havia eren la banda de las marismas de Huelva [...] era música que no... els joves no hi anaven a les festes aquestes. Els peques anaven a la fira, els grans anaven a això, però la gent jove es trobava en aquest buit que no sabia a on... Això clar, jo no estava però sempre ens ho han explicat. Llavors, van començar a reunir-se per poder fer unes festes que ya ves tu, en aquells anys el que feien era... si ells tenien una banda de música, doncs, agafaven la plaça i tocaven ells i ja està. Això era la seva festa. Però clar, poc a poc es va anar animant més penya [...] a part d'aquesta gent, era gent de l'Assamblea d'Okupes que hi havia abans [...] (Entr. Torrero, 2017)

Com explica Torrero, les Festes Majors Alternatives van començar a existir degut a la voluntat d'un grup de joves per crear un espai per a ells on hi pogués haver tot el que ells volien que hi hagués en una festa, però que el model de les Festes Majors no els hi aportava. En definitiva, van néixer per omplir un buit: van crear una festa per a joves, fet que no tenien a la FM. És significatiu remarcar que 'las marismas de Huelva', un exemple musical del que han estat les Festes Majors, no fossin ni atractives per als joves ni dels joves, però que acontentava a tota una massa de votants de cara a les properes eleccions municipals (Entr. Benseny, 2017). La construcció de la FMAC passa per donar espai, física i simbòlicament a la música d'aquests joves. Com es sintetitza en un treball sobre la identitat juvenil a través de la música:

La música es capaz de articular muchos aspectos que construyen la identidad juvenil en un momento en el que los y las jóvenes buscan referentes que les sitúen en la sociedad.

Además de actuar como elemento organizador del tiempo y de configurar o connotar espacios y vestimentas, tiene la capacidad de acompañar e incluso marcar actitudes, comportamientos, formas de relacionar-se.[...] Existen estilos o tendencias musicales que tiendan a diferenciar el universo juvenil frente al universo adulto. (Megías i Rodríguez, 2001: 25)

Podem afirmar doncs que la necessitat que aquests joves van sentir per tenir el seu espai on desenvolupar les seves dinàmiques, i escoltar la seva música, va recaure a aspectes generacionals i identitaris. Generacionals perquè es van oposar a l'oci dels *adults* que se'ls hi imposava des de l'ajuntament i identitari perquè necessitaven que els seus referents tinguessin una representació en la seva pròpia ciutat: havien de vindicar-se amb les seves particularitats i qüestions identitàries vers la ciutadania de Cerdanyola, com a joves vers els adults (les institucions, entre d'altres) i diferenciar-se, tal i com s'explicita:

La diferenciación tiene un componente de exclusividad frente a lo popular que es parte esencial en la construcción de la identidad. El hecho de situarse al margen de la corriente general puede estar fundamentado simplemente en un gusto para mostrarse distinto (me gusta esta música porque soy así) diferente a los demás.(Megías i Rodríguez, 2001: 17)

A més a més, aquest espai de festa alternativa des dels inicis s'ha creat des de l'oposició a allò hegemònic: el que s'hi troba és diferent. Aquesta diferenciació és clau per engendrar l'alternativitat, i per mostrar la contraposició a la ciutat.

En els seus inicis, als concerts de la FMAC, hi tocaven grups de música els integrants dels quals eren els propis organitzadors o del cercle d'amics degut que: era la seva música, música jove, i a més, perquè la primera FMAC es va realitzar amb un suport econòmic molt baix: no tenien diners suficients com per poder contractar un grup de música amb renom. Com narra Torrero:

En aquell moment mai havien fet una festa, eren joves joves que era el primer cop que es trobaven amb que ‘¿Como se hace una fiesta?’ no ho sabien, llavors, pues, aquesttreballa en un bar, vale, doncs jo li preguntaré al meu jefe com puc aconseguir birra, llavors el del bar deia ‘yo te consigo la birra’ llavors col·laboraven aquests bars, diguem-ne. Eren bars d’aquell moment, de que la gent s’ajuntava allà. I clar, com no sabien com demanar birra a una empresa pues deien ‘mira, d’aquest bar li comprem la birra’.Llavors, mica en mica van saber pues en comptes d’anar a un bar pues demanem a l’empresa (Entr. Torrero, 2017)

En el primer cartell de FMAC hi apareix com a organitzadora de la festa l’Assemblea de Joves de Cerdanyola, i com a col·laboradors tres bars: eren els que proporcionaven cervesa i begudes a les barres de la festa i ajudaven a l’organització. És a la cinquena edició d’FMAC que els bars ja no hi col·laboren ja que l’assemblea va empoderar-se de la logística i del tracte amb els proveïdors per a les begudes de la festa.

2.3 El nou model proposat

Entenem que les nostres festes són polítiques. Tota acció popular que fas al carrer és política: no fa falta un partit per què ho sigui. Les Festes Majors Alternatives de Cerdanyola són autogestionades, autoorganitzades i desobedients, feministes, antifeixistes i antiracistes, absolutament. És a dir, no es tolerarà mai cap actitud, cap música, cap lema, cap missatge que vagi en contra de tot això. I ha sigut així des del principi.[...] Per festes feixistes, racistes i masculistes ja estan les altres. Els grups de música, no diré ara [és a dir, abans de CxC], que hi han anat, mai s’ha fet una criba de què està sonant, què estem tenint aquí, qui són, què representa... El cantant representa molts cops missatges d’odi i això mai s’ha tingut en compte. (Entr. Torrero, 2017)

Com explica Torrero, els grups de música de la FM, abans de que CxC entrés a l’alcaldia, no passaven per un filtre, perquè no n’hi havia. En canvi la FMAC sí que en tenen. Són autoorganitzades (existeixen degut a una iniciativa popular), autogestionades (no reben subvencions: gestionen elles pròpies els seus beneficis i se’n ocupen de generar-ne), desobedients (no estan a favor del context socio-polític actual: lluiten per una transformació

social), feministes (estan en contra del sistema patriarcal), antifeixistes i antiracistes. La música passa per aquests filtres.

La FMAC des del seu inici va presentar-se com un nou model de festa divergent de la FM comprenent un seguit d'activitats que s'ha pogut extreure del total dels cartells analitzats, com: festes infantils, xocolatades, menjars populars i/o solidaris, xerrades, debats, pintades de murals, exposicions, tallers, debats, castellers, correbars (correcamió, correbastida⁷), teatre, correfocs, passis de vídeos-documentals, mercats d'intercanvi, vermutos, quintos, monòlegs, presentacions de llibres, concursos, lectura de pregons, gimcanes, tornejos, bodypainting, cercavil·les amb xaranga, competicions d'skate, bestiar de foc, bastoners, espectacles, taules rodones, batucada. A més, el seu procés de creació implica fomentar el teixit associatiu com explica Vendrell:

La gent que hi participa [...] creu que als pobles i ciutats cal aquest model [de FMAC]. Hi ha el model que ve donat de l'ajuntament, que també és vàlid per moltes persones, però també creuen que l'autogestió i autoorganització és algo clau, i que la gent fent-ho i participant-hi pot aprendre i construir coses més enllà de les que et presenta l'ajuntament: tu mateix les construeixes o hi participes i mica en mica vas teixint un teixit associatiu que a la ciutat és important tenir-lo i que dóna, això, més cabuda a pensaments més amplis i/o més concrets que des de l'ajuntament veus que tu donen ja tot fet. (Entr. Vendrell 2015)

Per tant, una de les diferències cabdals entre el model de FMAC i de FM és que en el primer es fomenta el teixit associatiu a partir de dinàmiques del *do it yourself*: construint entre totes allò necessari per l'esdevenir de la festa es genera una intensificació de les relacions personals entre els involucrats. Aquest fet es contraposa a la poca participació per part de la ciutadania en el procés d'organització de la FM (fins fa dos anys) ja que la gestió era duta a terme per l'ent privat sense una dinàmica participativa.

⁷El correbars és una activitat en la qual els participants compren un ticket on hi ha unes quantes consumicions. Durant la activitat es va caminant per un recorregut marcat dins el centre de la ciutat amb música. Es van fent parades per aconseguir consumicions (cervesa, generalment). La gent es congrega per passar una bona estona amb els seus amics. El correbastida va ser el nom que se li va posar un any en el qual la música, els Punxa Discos, anaven sobre una bastida amb rodes engrescant a la gent. El correcamió va ser el mateix però en comptes d'una bastida, un camió.

A més, com expliquen en una de les seves publicacions:

Les Festes Majors Alternatives són unes festes autogestionades; això vol dir que no rebem cap tipus de subvenció. A més, l'organització d'aquestes festes es fa a través d'una assemblea oberta on totes les decisions es prenen per consens. Les Festes Majors Alternatives es caracteritzen també per mantenir, any rere any, un to crític envers les injustícies i els desordres de la societat actual. Per tant, les Festes Majors Alternatives són una manera de fer la festa més participativa democràtica i conscienciada (*Assamblea FMAC, Què és la FMA Cerdanyola?*, <https://fmacerdanyola.wordpress.com/qui-som-2/>, consultat: dia 21 de juny del 2017)

Expliquen que no tenen subvencions, i que es gestionen en una assemblea oberta en la que es manté un to crític vers la societat. Aquestes dinàmiques, no es troben dins el model de FM del qual defugen. També estan en contra de la privatització:

El pal de paller de la FMA és l'autoorganització, l'autogestió i l'autonomia. Perquè no creiem aquest sistema de la privatització, la manca de participació i les corrupteles. [...] **CONTRA LA PRIVATITZACIÓ, ORGANITZACIÓ POPULAR!** (*Assamblea FMAC, l'Ajuntament privatitza el Roser de Maig*, <https://fmacerdanyola.wordpress.com/page/4/>, consultat: dia 21 de juny del 2017)

Estan en contra de la privatització del model de FM del PSC i ICV creuen en la organització popular: això fins fa dos anys l'ajuntament mai ho havia promogut.

3 L'empoderament

3.1 Llocs de trobada

A Cerdanyola hi ha hagut diversos espais on els col·lectius es reunien i encara es reuneixen a dia d'avui. Són el punt de trobada de diverses persones per dur a terme els seus projectes emparats per un col·lectiu/associació. Avui dia existeix El Buirac i l'espai anterior a aquest havia estat La Clau (i anteriorment La Verema, com he pogut esbrinar a partir de fonts orals)⁸. L'espai La Clau va néixer degut a una necessitat, com ho mostren en una publicació al seu Facebook:

A Cerdanyola existeix una gran demanda, des de ja fa massa temps, d'espais on els col·lectius puguin desenvolupar la seva tasca. Ja fa massa temps que ni l'Ateneu ni el Casal de Joves poden ni volen encabir totes les associacions que s'han creat i es van creant al nostre poble. Ja fa massa temps que no tenim lloc. Per tant, és el moment de prendre decisions i tirar endavant la iniciativa de crear un nou espai on hi poguem dur a terme les nostres accions, la nostra feina i les nostres activitats. (*La Clau De Cerdanyola, Detalls sobre La Clau*, www.facebook.com/laclau.decerdanyola/about?lst=690221379%3A100002369488327%3A1499793675§ion=bio&pnref=about10, consulta: 10 de juny del 2017)

El fet que els col·lectius trobessin un espai on poder reunir-se i desenvolupar els seus projectes va ajudar a empoderar-se i consolidar-se. Aquest fet revertia a la FMAC, la qual també es va forjar millor trobant un sostre on instal·lar-s'hi. La Clau era:

Un espai lliure, autogestionat que en el seu fi últim pretenia transformar la societat cap a un món més just, més digne. En aquest espai es promovien les tertúlies, exposicions, projeccions, tallers, àpats i tot tipus d'activitats. I com no, un espai on trobar-se amb amics i amigues, prendre un cafè i gaudir d'un bon ambient. Un espai on compartir idees i crear projectes (*La Clau De Cerdanyola, Detalls sobre La*

⁸ Aquesta informació caldria contrastar-la amb les actes de l'assemblea de FMAC, les quals no hi he tingut accés.

Clau, www.facebook.com/laclau.decerdanyola/about?lst=690221379%3A100002369488327%3A1499793675§ion=bio&pnref=about10, consulta: 10 de juny del 2017)

La Festa Major Alternativa de Cerdanyolai la resta de col·lectius estaven motivats per les premises del lloc on s'incien: com es mostra en el retall anterior, l'espai es va crear per transformar la societat i per fomentar que els cerdanyolencs compartissin idees i creessin els seus projectes.

Fins l'any 2010 l'assemblea es va poder reunir al Casal Popular La Clau. L'any següent es van traslladar al Casal Popular actual: el Buirac, seguint les direccionalitats de La Clau. En aquest *manifest* mostren qui són i què fan:

Viure vol dir prendre partit, i nosaltres el prenem per la defensa de la terra, dels drets socials del poble i contra la corrupció i l'opacitat a les institucions polítiques. La lluita contra l'atur i la precarietat laboral, el problema de l'habitatge i la fi de l'accés universal a la sanitat i a l'educació també formen part dels nostres cavalls de batalla. Ens amoïnen profundament qüestions com el creixement del feixisme i el racisme, o que el patriarcat, el sexisme i l'homofòbia siguin moneda corrent als nostres carrers.

Aspirem a acabar amb l'aïllament que ens imposen els patrons de conducta individualistes del capitalisme. Volem una altra Cerdanyola, on la vida social torni a florir als barris, als carrers i a les places. Volem una Cerdanyola on l'individualisme i l'indiferència social siguin desterrats. [...] (*Buirac, Qui som*, <http://buiraccasalcdv.wixsite.com/buirac/qui-som>, consultat: 8 de juny del 2017)

Al Buirac es consideren persones implicades amb el context social, amb ganes de canviar i lluitar les desigualtats promogudes pel capitalisme amb la fi d'engendrar un món millor.

3.2 Dels col·lectius a l'assemblea

L'assemblea està formada tant per representants dels col·lectius locals com per persones que participen activament i de manera individual. Uns dels col·lectius que han format part de les FMAC, entre d'altres, han sigut:

- Ajic: Assemblea de Joves Independentistes de Cerdanyola.
- Arran Cerdanyola: organització de joves d'abast nacional, independentista i revolucionària, que lluita per uns Països Catalans unificats, no patriarcals i sense classes.
- Associació Cultural L'Escorxador: associació que aposta per la música i la cultura a Cerdanyola
- Bèstia de Foc: colla independent, autogestionada i autoorganitzada.
- Compromís per Cerdanyola: espai polític impulsat per col·lectius i persones d'esquerres, que aposta per construir alternatives a la política tradicional amb idees valentes.
- La Bastonera de Cerdanyola: colla nascuda el 2010 arran d'un taller organitzat per l'Associació Cultural La Verema.
- La Figa Rebel: espai feminista no-mixt i antipatriarcal.
- La Verenjena Revelde: pretén fer reflexionar sobre la relació entre els humans i la resta d'éssers vius, sobint des de la cuina, abraçant els principis de la lluita antiespecista.
- Mala Herba: col·lectiu llibertari, antifeixista i anticapitalista
- Maulets: organització juvenil que lluitava per la independència, la revolució i la reunificació dels Països Catalans, ecològics, no patriarcals i sense classes.
- Okupes de Cerdanyola: col·lectiu format per okupes.
- XECC: Xarxa d'Esplais i Caus de Cerdanyola, unió de: Cu-Cut, Clupi, Agrupament Escolta Pau Casals i Gresca, per dur a terme projectes conjunts, pretenent impulsar l'esperit crític de l'infant.⁹

⁹<http://buiraccasalcdv.wixsite.com/buirac> i <https://laclaucerdanyola.wordpress.com/>

L'assemblea es comença a reunir al setembre per preparar la FMAC de Tardor i la FMAC del Roser de Maig i no deixa de reunir-se fins al juny, ja que com m'explicaven Vendrell i Quintanilla després de realitzar les festes hi ha moltes tasques a enllestir.

Al principi de curs, quan es constitueix l'assemblea, es convé un horari de reunió setmanal en base a les disponibilitats dels integrants, tenint en compte també la disponibilitat de l'espai de trobada, de cara a reunir-se cada setmana i avançar en la preparació de la festa.

Les assemblees es condueixen a partir d'un ordre del dia, redactat normalment pels més veterans, i s'aborden intentant en el màxim del possible arribar al consens assembleàriament. Aquesta dinàmica alhora de prendre decisions implica obrir debat i discutir i argumentar els aspectes a decidir, i intentar abraçar les diverses opinions.

A l'actualitat, els integrants de l'assemblea treballen per comissions: organitzen les tasques a desenvolupar per àmbits i cada integrant escull treballar en una. A l'assemblea oberta que vaig assistir es van nomenar les següents comissions:

- economia
- logística
- difusió
- cuina-entrepans
- so i grups de música

Però aquesta manera de treballar, per comissions, no ha sigut així: Riba explica que quan ell estava a l'assemblea no es dividien en comissions.

3.3 Frec a frec: les disputes entre l'Ajuntament i la FMAC

Les disputes entre l'Ajuntament i la FMAC han sigut diverses. Per una banda, moltes alcaldies posaven traves al·legant un seguit de permisos, per a que no es poguessin realitzar la FMAC. Com explica Quintanilla:

La burocràcia és molt lenta i molt complicada. Perquè com que no els hi ha donat [a l'ajuntament] la gana de considerar-nos un ent cultural del poble, ens han anat

traspasant. Ara estàvem a l'àrea de joventut, ara a l'àrea d'espais, ara a l'àrea de noséquantos... no hem estat mai dins l'àrea de cultura perquè no han volgut ells, nosaltres sí que volíem. [...] Els permisos [que l'ajuntament demanava a la FMAC per fer la festa] són: el de la viabilitat de l'espai, la instància [de la festa], el pla de seguretat, l'assegurança de responsabilitat civil, l'assegurança de responsabilitat de pluges i nosequè, de com està muntada l'electricitat i firmat per un tècnic. Totes les coses ens les passem pel forro. (Entr. Quintanilla, 2015)

Com es pot observar, el llistat de permisos era considerablement llarg i complicat de dur a terme per part de l'assemblea. A més, les àrees de l'ajuntament anaven fent passar el cas de la FMAC a una altre àrea, fet que complicava la mediació entre totes elles. FMAC volia poder estar dins l'àrea de cultura, però no era així. Cada any, de cara a organitzar les festes, es feien reunions amb l'alcaldia:

Sempre hem tingut varies reunions amb el regidor que tocava i anàvem entregant els papers i anàvem sorteiant el que es podia perquè evidentment hi ha coses que nosaltres... aconseguir un arquitecte que et digui si l'escenari està ben posat... Això ens va passar l'última vegada. És com 'bueno escolta, si l'escenari el poses tu, saps? Vull dir, busca't tu l'arquitecte: jo què vols que et digui.' Vull dir que al final vas sorteiant. També hem tingut problemes perquè com que no estem considerades com a part de les festes majors, som una activitat d'oci apart (encara que siguin els mateixos dies) i no formem part de la regidoria de l'àrea de cultura. Se'ns demanava que paguéssim un lloguer pel terra. De fet aquí hem tingut molts problemes, perquè sempre ens hem negat a pagar-lo perquè considerem que no busquem un negoci en el que fem nosaltres, i som part del poble, o sigui, no tinc perquè pagar al meu poble la utilització de l'entramat públic. (Entr. Quintanilla, 2017)

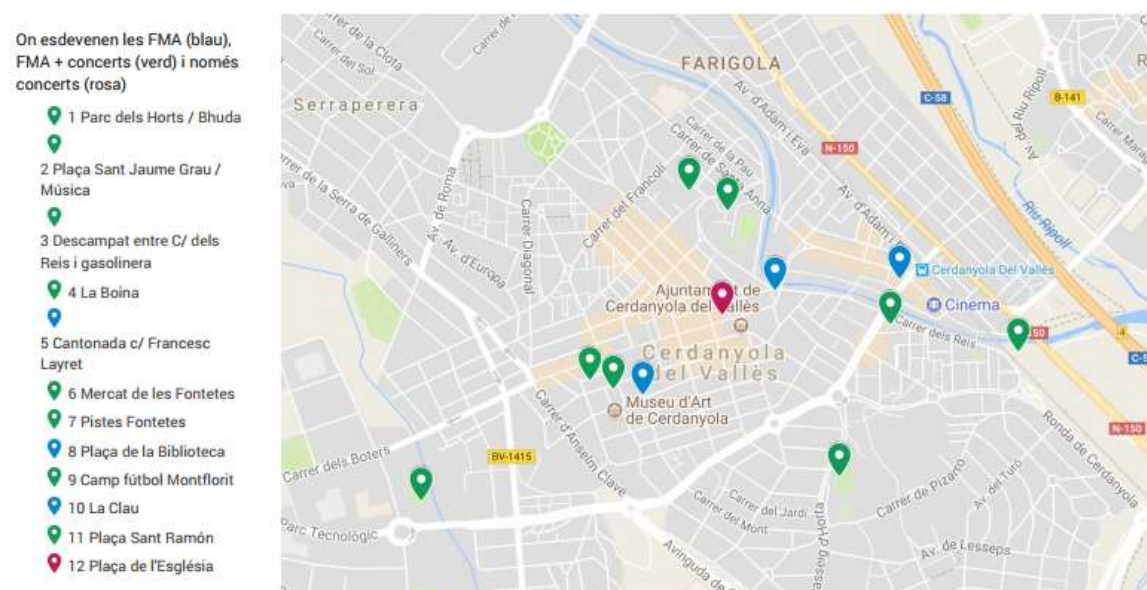
En les reunions es produïa un *estira-arronça*, un joc de negociacions entre la regidora en qüestió i l'assemblea. A banda de permisos, els van demanar una quota de cara a pagar l'espai que havien d'utilitzar per realitzar les festes. FMAC mai ho ha considerat just i per tant no ho ha pagat.

Un altre estratègia recurrent de l'ajuntament ha estat la deslocalització: més o menys cada any, se'ls concedia un espai diferent de la ciutat. FMAC intentava sempre aconseguir localitzacions cèntriques. El resultat era que quan més mala relació es donava entre FMAC i l'ajuntament, més lluny se'ls enviava a realitzar la festa. Com explica Curiel:

La guerra sucia con el ayuntamiento que tuvimos era: tu pedías la Sant Ramón o la C o todas las zonas más céntricas que había. Siempre te lo denegaban, pero te lo denegaban la última semana, así que hasta la última semana no podías hacer el cartel [...] Nos iban bordeando por todos los sitios. (Entr. Curiel, 2017)

Com expressa Curiel, el PSC els denegava els espais que ells demanaven, però una setmana abans dels dies de Festa Major i els hi explicaven quin espai els hi concedien en comptes del que havien demanat. Per tant, comptaven amb un marge per publicitar la seva festa d'una setmana: l'ajuntament duia a terme aquesta estratègia per desfavorir la convocatòria a la seva festa.

El següent mapa amb punxons mostra els diversos punts on s'han realitzat les Festes Majors Alternatives de Cerdanyola. Es pot observar l'estratègia de deslocalització que han sofert per part de l'Ajuntament:

Il·lustració 4: Mapa amb tots els espais on s'ha realitzat la FMAC (elaboració pròpia)

L'any que la FMAC va poder estar a un espai cèntric, va escriure aquest *post* al seu Wordpress:

La setmana passada una delegació de la FMAC es va reunir amb regidores i tècniques de l'ajuntament. La XIV FMA del Roser de Maig seran a la plaça Sant Ramon. [...] Durant molts anys hem patit la condemna a l'exili per part de l'ajuntament, havent de fer la FMA en descampats allunyats i infectes, fins al punt d'haver d'adequar-hi nosaltres l'accés perquè pogués venir gent amb cotxets o amb cadires de rodes. Hem patit tot tipus de traves burocràtiques induïdes per motivacions polítiques. Tots els governs de Cerdanyola han intentat erradicar-nos, i seguim aquí. A causa de la deixadesa per part de l'ajuntament, vam patir un robatori de material, se'ns va intentar esborrar del mapa creant el suposat "espai jove" a cop de talonari. (*Assemblea FMAC, La XIV FMACerdanyola, a la Plaça Sant Ramon*, <https://fmacerdanyola.wordpress.com/2013/03/18/les-xiv-fmacerdanyola-a-la-placa-sant-ramon/>, consultat: dia 7 de juny de 2017).

Mostren alegria per haver aconseguit un espai cèntric però sense oblidar el tracte sofert per part de l'ajuntament. Segons el seu punt de vista els han intentat erradicar any rere any .

4 Altaveu polític

4.1 El so de les alternatives

Quan vas a una ciutat o un poble diferent i saps pel so ... arribes a l'estació i comences a sentir el so de la fressa de l'ambient, dels concerts que hi ha i tot això, i saps on segurament serà la FMA pel tipus de música o pel so que t'arriba. I saps segurament perquè com t'arribarà un altre tipus de so, doncs que és l'altre festa, no sé si oficial o organitzada per algú altre. En aquest sentit jo diria que unes alternatives es poden reconèixer. [...] Les alternatives històricament el que jo recordo de quan era més jove és que hi havia molt de punk [...] a més les alternatives en general han tingut una cosa i és que els tècnics de so o l'equip de so que es portava no eren coses molt potents ni de molta qualitat i quan escoltaves punk així amb so de llauna, so poc acurat, sí, això és un so típic de FMA més aviat petites (Entr. Riba, 2017)

Com explica Riba, degut als pocs recursos econòmics, generalment, que tenen les alternatives, sonorament acaben tenint unes característiques concretes, com ell defineix, de *llauna*. Com que els equips de so no són d'alta qualitat el so acostuma a no ser massa nítid. A més, tenint en compte que la majoria de grups que hi toquen són punk, i a aquest gènere se li apliquen distorsions a les guitarres, ambdós factors contribueixen a aquest *so de llauna*, al so característic de FMA. És rellevant el que també mostra el seu comentari: situant-te al mig de la ciutat quan hi ha festa major, per la sonoritat dels concerts pots arribar a identificar si és la FM o la FMA: segons les característiques del so i el tipus d'estil musical. Aquest argument mostra com la música vehicula identitats i serveix per ubicar i remetre a les persones, valors i simbologies.

4.2 Música, ambient per fomentar la lluita

El treball d'investigació es centra en els concerts nocturns de la FMAC del Roser de Maig, perquè com mostra Riba:

Era on s'invertia part dels recursos. La FMAC havia de ser, entre altres coses, un finançament: bé fos per fer FMAC l'any següent, bé fos perquè els col·lectius poguessin tenir finançament per fer coses l'aresta de l'any. Tens la barra oberta la gent ve a divertir-se, la gent ve a beure i això és la manera d'ingressar diners. [...] Si portes a un grup que no coneix ningú o només portes grups que acaben de començar [...] és molt probable que no omplis tot el parc. (Entr. Riba, 2017)

Com explica Riba, un dels objectius pels quals es fa la FMAC és per obtenir beneficis econòmics pels col·lectius implicats a l'assemblea, de cara a tenir recursos per fer accions al llarg de l'any. Per tant, l'elecció dels grups de música condicionaven l'assistència de més o menys persones. Com explica, al llarg dels anys, a l'assemblea hi havia el debat intern de si fer una festa per ells mateixos, per congrega a persones afins a la seva lluita o si obrir més l'espai a gent *nova*. Afegeix que:

La gent segurament el que li crida més l'atenció quan vol anar a un lloc són els grups que hi ha. Si tu portes grups que puguin avastar un espectre de públic una mica més ampli llavors tens la oportunitat que aquest missatge que tu vols donar perquè estàs fent servir allo com a altaveu polític, pugui arribar més gent (Entr. Riba, 2017)

Segons l'any hi havia una tendència diferent, depenent de les decisions de l'assemblea: potser s'obria i es feia viable a l'assistència de gent no tant afina a les seves idees.

La música a banda de ser quelcom que cridi als participants, és una eina per expandir les seves vindicacions, lluita i ideologia. Com afirma una participant de l'assemblea actual:

Penso sobretot que des de fa molts anys la música és, un altaveu, i sobretot un altaveu polític. Els grups de música, la majoria, que venen a les nostres festes tenen un discurs polític bastant marcat. Pensem que molta gent se sent identificada amb un missatge

polític que comparteix un grup de música. Per tant — doncs per exemple Feliu Ventura, com diversos grups de música que han vingut; KOP, Lágrimas de Sangre, tots els grups tenen un missatge marcat. Tots absolutament tots, fins a Paco Pil que tenia un missatge LGTBI que participava d'una campanya LGTBI punxant la seva música fins a Feliu Ventura que té unes lletres més diguem d'una política que atany a gent més gran com potser del franquisme, la transició, però tot té un missatge polític. I tant, és imprescindible. (Entr. Torrero, 2017)

La música en aquest espai de FMAC serveix per recolzar i reforçar el missatge més genèric dels qui organitzaven la festa, a partir de missatges concrets. És aquest el motiu pel qual tots els grups de música que hi toquen tenen missatges polítics marcats. L'assemblea té uns valors 'prohibits' de cara a la música:

Els requeriments sempre han sigut que no hi haguessin lletres feixistes, masclistes, racistes o que presentessin un odi contra allò que no és l'estereotip europeu-cèntric. (Entr. Torrero, 2017)

Torrero, participant actual de l'assemblea de FMAC i militant de la Figa Rebel (espai feminista no mixt) mostra doncs que la música passa per un filtre crític abans d'escollir-se un grup en concret, perquè com que aquest acabarà per reforçar els valors de l'assemblea, aquesta observa validant o no els missatges del grup de música en el seu espai. Tot i així, mostra les dificultats:

És veritat que hi ha coses que s'han escapat de les mans: sobretot és molt fàcil que la música sigui masclista, molt fàcil, perquè el masclisme és allò que tenim més integrat, el patriarcat és allò que a vegades no detectem i és molt més fàcil que també els grups siguin totalment d'homes llavors. Des de que està la Figa [Rebel] això s'ha posat molt més serio. La [FMAC] de maig de l'any passat, per exemple, tots els grups eren de noies (Entr. Torrero, 2017)

Unes altres premisses que s'intenten complir pel que fa a l'organització i decisió dels grups de música són que en cada sessió nocturna hi hagi mínim un grup local a l'escenari i, si

les festes tenen dues jornades, s'intenta que cada nit hi hagi un estil diferent: una nit de reggae-rumba-ska-pop i l'altre de punk. El que passa és que com explica Torrero, als inicis de les festes, hi van anar a tocar amics dels organitzadors ja que no demanaven molts diners per tocar i l'assemblea no tenia masses diners. L'economia limitava i limita sempre l'elecció dels grups de música. Puntualment s'han aconseguit portar grups més reconeguts.

L'elecció dels grups musicals funcionava així: cada col·lectiu o persona a títol personal portava apuntades les bandes que li agradarien que sonessin i l'assemblea/comissió de música els decidia contrastant les possibilitats econòmiques de la FMAC amb el caché de cada grup i intentant pensar quin seria el més adient. Com recorda Benseny, en els anys que ella va participar a l'assemblea:

Sempre acabàvem discutint sobre si hi havia massa tralla o no dins els concerts, i que si el punk-rock era la solució o no. (Entr. Benseny, 2017)

Riba, mostra que l'assemblea no volia imposar cap estil musical, però com que els organitzadors de la festa escoltaven punk-rock, era inevitable que acabés sonant-hi.

4.3 Jaia bai borroka ere bai

Jaia bai borroka ere bai, es un lema que significa fiesta sí pero lucha también. [...] Porque [l'espai de les festes] es nuestro, es un espacio que le coges al capital, es tu zona, haces lo que tú quieras con los valores que tú quieres. [...] Osea a las fiestas llevas a más gente, y la gente está allí, te ve. (Entr. Ibarzabal, 2016)

Ibarzabal explica que a Euskal Herria hi ha un lema promogut per l'esquerra que diu: festa sí lluita també¹⁰. Ella, militant d'Ernai i d'un grup feminista, col·labora en la creació anual de les txosnas a Guernika. Les txosnas són l'espai que gestionen els col·lectius de Guernika i hi ha moltes semblances amb la FMAC: es munten barres per recaptar diners per als col·lectius

¹⁰Lo que pasó es que estos movimientos [com el de les festes alternatives] funcionaron después y durante la transición. Empezaron a moverse y como hubo tanta censura [durant el franquisme] el espacio de fiesta se decidió también que eso, fiesta y lucha a la vez, hay que reivindicar mientras que se pueda que no se ha podido durante 40 años y de allí viene todo esto: es una evolución de 30 años. (Entr. Blancou, 2016)

populars, hi ha concerts on la música hi té un missatge polític, no són organitzades per l'ajuntament. Com explica en l'entrevista que varem fer, intenten que es mantingui la lluita dels presos (a les txosnas es posen fotos dels presos), tot està escrit en euskera, per promoure'l i defensar-lo, i es realitzen performances o accions (com per exemple performances feministes) Com es pot observar, hi ha molts paral·lelismes amb la FMAC: es crea un espai per la *fiesta* on beneficiar econòmicament als col·lectius involucrats, també per fer cohesió amb la gent afí a aquests moviments, alhora que aquest espai és marcadament polític i allí s'evidencien lluites i vindicacions, que com afirma Ibarzabal, a la festa hi assisteix molta gent, per tant, tens la oportunitat de fer palesa la teva lluita/ideologia a gent que potser en una altra situació no hi arribaries.

Aquí a Catalunya no es dóna la lluita pels presos, però sí que es manifesten casos d'abusos policials. En el cas de Cerdanyola, la plataforma apunta diversos casos. En els espais de FMAC s'intenta recolzar a la plataforma realitzant àpats populars per recaptar diners per la causa, entre d'altres activitats. Explica Riba:

Hi ha una determinada manera d'actuar i de pensar que va lligada a la música[...] per entendre'ns si tu tens una determinada activitat, o determinat esperit crític amb la societat, o tens una determinada ideologia d'esquerreres, la música és un element molt fonamental. La gent de l'esquerra sempre han sigut els que estan al marge, llavors, [la música és] una manera de marcar molt aquesta identitat o de mostrar-se. Si t'hi fixes quan vas a alguna FMA doncs és fàcil que la majoria de la gent porti samarretes de grups de música o porti samarretes amb determinats missatges i que sonin determinades cançons, gairebé sempre. Al final de la nit sempre hi ha cançons que han de sonar perquè son com himnes d'això. La música hi té molt a veure amb aquesta identificació social/política. (Entr. Riba 2017)

Com exposa Riba, en aquests espais amb missatges polítics tant d'esquenes a l'hegemonia, no els queda una altra que reivindicar-se molt per mostrar qui són, què pensen, què fan. Aquesta necessitat identitària de desmarcar-se de la resta i vindicar-se a sí, es produeix a partir dels gustos musicals. Com altrament afirmen:

De esta manera, la música puede actuar no sólo como un medio de expresión juvenil (que también lo es), sino también como una forma de reivindicación y manifestación, desde lo personal pero con vocación grupal. Será el medio perfecto de comunicación, el que llega más directamente a los iguales para que se unan y a los diferentes para que se enteren. Esta forma de diferenciación grupal (grupalidad electiva, pues requiere de predisposición y afinidad ideológica) puede derivar en simple actitud, mera pose, por lo que la música sería afrontada como un medio, no como un fin en sí mismo. (Megías y Rodríguez, 2001: 17)

Com bé s'afirma: la música ajuda a teixir una diferenciació vers *els altres* i ajuda a cohesionar el *nosaltres*, sent el nosaltres la suma del *jo* i el *tots*. A més la música, intrínsecament genera unes conductes que afavoreixen a la festa:

La música fa que et moguis, que t'alliberis. La gent si va a una festa i l'únic que hi ha són barres i no hi ha música diu 'quin avorriment'. Està molt assumit: perquè hi hagi una festa, ambient i diversió, cal la música. Si hi ha música hi ha ambient, si hi ha ambient hi ha gent i si hi ha gent hi ha entrada d'ingressos. (Entr. Riba 2017)

També, com afirma Torrero:

Són gent [els assistents] que quan toca aquest grup de música ell se sent identificat amb les lletres que porta aquell missatge polític. És aquell moment d'eufòria de veure el grup de música en directe que t'agrada tant, de viure la lletra en directe. De sentir-la literalment. (Entr. Torrero, 2017)

El fet que la música es visqui en el moment, que els assistents es mobilitzin per anar a escoltar els grups que tocaran, els quals els agrada, fan de la festa un moment especial i viscut intensament.

Com a particularitat, afirma Benseny, la música amb missatge polític genera politització:

Jo crec que la politització d'aquest país, i la politització tant alta del jovent, és gràcies a la música. Una música sense contingut social no ajuda cap a la nostra causa independentista, causa social. Los Chikos del Maíz una cosa que han fet és redescobrir molts autors molt joves 'òstia, no, Benedetti, qui era aquest? Vaig a llegir. Jo he aprovat exàmens a la carrera gràcies a cançons. 'Sempre, qui fa la feina, no té les eines que donen treball.' i la profe em va dir molt ben dit, i jo li vaig respondre que això és una cançó d'Inadaptats. Molta gent tenim una consciència musical molt ferma i això és el que ens porta a la politització. És a dir, la música és una eina de politització. [...] Inadaptats té una cançó que diu festa sí lluita també i com deien els Kortatu sempre ens queda molestar. (Entr. Benseny, 2017)

La música desperta consciències: permet que l'oient explori els autors dels quals es parla a la cançó, permet crear discursos, generar un esperit crític. No tota la música, però en el cas de la FMAC, la gran majoria. Els missatges de la música de FMAC:

Les lletres de la FMAC sí que tenen un objectiu rupturista o per canviar. No portaràs cap grup de la falange o de la Espanya 2000 dins una FMA, no se t'acudiria, portaràs gent propera al rollo, a la causa, a l'autoconsum. (Entr. Benseny, 2017)

4.4 Cent-catorze

Cent-catorze és la xifra total de la suma de tots els concerts succeïts des de l'any 2000 al 2016 a l'espai dels concerts de nit de la FMAC del Roser de Maig. De tots ell, n'hi ha hagut vint repeticions, per tant, podem afirmar que pels escenaris hi han passat un total de noranta-quatre grups. En l'anàlisi es van intentar cercar referències sobre tots ells però van haver-hi vint-i-quatre casos on la cerca no va trobar referències. Per tant l'anàlisi sobre els grups de música s'ha pogut dur a terme en les setanta bandes observables. Cada una d'elles s'ha observat en funció de tres paràmetres: procedència, estil/gènere musical i gènere dels músics.

Pel que fa a la procedència, les dades mostren que dels seixanta-quatre grups, vint són del Barcelonès, disset del Vallès Occidental, quatre del Baix Llobregat, quatre d'Euskal Herria, tres de Girona, tres de Madrid, dos del Maresme, dos de Saragossa, dos de Lleida, dos de València, un de l'Alt Penedès, un de les Canàries, un de Bages, un de Mallorca i un de Sardenya¹¹.

Pel que fa als estils musicals, s'ha intentat cercar la seva pròpia autodesignació. Se n'han pogut trobar seixanta-set d'aquestes, trenta-sis eren d'estil punk/hardcore, nou de rumba/fusió, vuit de reggae/rocksteady/ska, sis de hip-hop/rap/rap polític, tres de folk celta/amb tocs punk, dos cantautors punk, dos PD (punxa discos), un cantautor, un psycorock, un de metal i un de blues. Així doncs, el punk és l'estil majoritari en aquestes festes. Com reflexiona Riba:

Per les característiques socioeconòmiques que té, [el Vallès Occidental] és una perifèria de Barcelona: barris una mica més deixats, oblidats... El punk-rock sempre ha tingut un espai on créixer: és un caldo de cultiu típic. Hi ha molts grups [punk-rock], històricament n'hi ha hagut molts, el problema que li veig al Vallès Occidental ara és la falta d'espais. Sempre hi havia hagut el circuit de les cases okupades, encara que fos un circuit molt unergroud, existien aquests espais on tocar. Ara el que hi ha crec són molts grups però el que passa és que no tenen espais. [...] El punk ha crescut en aquestes zones industrials, desfavorides, amb atur, amb molts problemes socials, el no future: si no hi ha futur en determinades zones com a l'àrea metropolitana, era fàcil perquè hi havia bosses de població molt grans molta gent a l'atur, molts joves sense perspectives. Si ens cenyim a la perspectiva històrica del punk al Vallès és fàcil quesorgís una escena. Això es notava més als 80s. Ara els joves amb problemes fan rap o trap. (Entr. Riba 2017)

Un dels motius que va afavorir el sorgiment d'una tirallonga de grups de punk-rock va ser el context sociopolític que es dona al Vallès Occidental. Està compost per ciutats on hi ha

¹¹Pel que fa a grups de procedència catalana, els he agrupat en funció de la comarca respectiva, i pel que fa a grups musicals de fora de Catalunya els he agrupat per la seva comunitat autònoma, en el cas dels espanyols, i per països en cas de grups d'altres països. Aquest agrupació ha estat disponibilitzada d'aquesta forma per poder observar millor la comarca del Vallès Occidental.

barris dormitori, zones industrials, bosses de població marcadament desfavorides, amb gent nouvinguda: el context sociocultural de la gestació del punk va ser molt semblant. El punk és, per un sector de la població, un referent musical en casos desfavorits com els del extraradi de Barcelona.

A més, com afegeix Benseny:

Cerdanyola sempre ha sigut de punk-rock. Hi havia una associació musical, L'escorxador, que eren tots uns punkies i llavors apostes més cap això també, quan tu tires cap a moviments anarcos o moviments per dir crostes o més propers a l'alternativitat màxima la referència és el punk (Entr. Benseny, 2017)

No hem d'oblidar que el punk és la referència dels moviments radicals d'esquerres, per tant, és la *millor* referència musical que FMAC pot tenir.

Pel que fa al gènere: les dades mostren que les dones han tingut una visibilització molt mínima als escenaris de FMAC. Vaig comptabilitzar les dades i del total de persones que han estat als escenaris de FMAC fins l'any 2016, un 7.71% eren dones. No és una novetat afirmar que en la música els referents sempre han estat els homes. Una altra vegada, es demostra que als escenaris hi ha més homes que dones: els escenaris permeten visualitzar a tall d'exemple el sistema heteropatriarcal en el qual vivim. Riba afirma que:

Jo sí que crec que els homes històricament, en general, han vetat molt la participació de les dones, i s'han apropiat de molts espais, i la música és un d'aquests espais, i el punk no ens enganyem, és un espai on els homes han envaït molt. Però es pot canviar crec que la gent cada vegada és més conscient que això passa. (Entr. Riba 2017)

Els escenaris se'ls han apropiat els homes, igual que d'altres dimensions de la quotidianitat. Tot i així, en els últims anys de FMAC i amb l'entrada de la Figa Rebel a l'assemblea (grup feminista), s'està incentivant la visualització de dones als escenaris. Al principi a la FMAC aquest aspecte no es tenia en compte, però com afirma Riba "la gent cada vegada n'és més conscient" (Entr. Riba, 2017).

Un altre aspecte que fomenta l'escassa participació de dones al escenari és el fet que el punk sigui l'estil més rellevant de FMAC: el punk està carregat de masculinitats i potser per aquest motiu hi ha menys dones músics d'aquest estil musical. La gran majoria de referents punk són homes, tot i que hi hagin certs grups íntegrament femenins.

4.5 La transformació social

L'autoconsum no és la solució o no és el model de canvi pel que hem d'apostar [...] [hem de] treballar per organitzacions amples amb molta gent i gent diversa. El meu objectiu és la transformació social i no l'aconsegurem mai amb els convençuts [...] per mi és clau treballar amb espais com més amplis possibles. [...] Entenem que hem d'estar al servei de la majoria perquè realment és on s'ha de millorar la vida de la gent.¹² (Entr. Benseny, 2017)

Segons el punt de vista de Benseny (i de CxC ja que hi havia format part) per poder transformar la societat s'ha de treballar o fer accions per tal d'abraçar el màxim de gent possible. La FMAC, segons m'han expressat els seus organitzadors, preten ser un espai on hi hagi cabuda pel màxim de gent possible: s'han intentat fer activitats atractives per totes les edats, es publicita la festa perquè tothom s'assabenti i hi assisteixi, i és oberta a tothom, gratuïta i a l'aire lliure. Però al ser un espai amb direccionalitats tant marcades, com ho són els missatges polítics o la música (que també funciona com una eina per enaltir el missatge) no acaba sent atractiu per un ampli sector de la ciutadania. El projecte de la FMAC es presenta des del tret de sortida com un espai polític, per tant, la festa acaba sent polititzada i als ulls dels cerdanyolencs es fa palès. Per tant, aquells qui no acaben de congeniar amb les ideologies, no assistiran a aquestes festes. Com he pogut observar en el treball de camp, la FMAC és un espai poc marcat per diferències ètniques ressenyables.

El debat sobre l'autoconsum genera reflexions sobre la transformació social. Segons explica Benseny, el seu model ideal de transformació social, que és el que es dona a l'actualitat, passa per anar a buscar a la ciutadania: disponibilitzar-la, generar sinèrgies perquè els

¹² Per Benseny, l'autoconsum significa el fet de crear una festa per als relatius o gent pròxima afí a les idees/missatges polítics de FMAC.

cerdanyolencs s'apropin i generin espais comuns ens els quals l'alcaldia, CxC, tingui la potestat d'emetre discursos polítics per a la transformació social (cal en aquest punt recordar la reflexió sobre la politització de les accions al carrer: totes seran polítiques).

L'altre via de la transformació social es fa palesa amb el projecte de FMAC. Aquest es crea perquè es considera que a la ciutat no hi ha espais per l'existència de certs pensaments i maneres d'entendre la vida. Per tant, a partir de Casals Populars es generen espais on puguin donar-se debats crítics per la conscienciació i l'aprenentatge. FMAC neix en aquest espai marginal: són ua excepció pel que fa a la dinàmica hegemònica. Per tant, ells es constitueixen amb aquesta necessitat, i aquest motiu és el que crea la diferència entre els dos models de transformació social: un passa per anar a buscar espais amplis amb molta gent amb la qual compartir i arribar a consensos i l'altre passa per oferir i brindar a la ciutat un espai políticament marcat, oposant-se a l'hegemonia, en la qual poder-hi participar.

5 Resistències

5.1 Resistències al canvi

En l'ocasió que vaig poder assistir a l'assemblea oberta de FMAC vaig observar que hi havia persones veteranes fent traspàs d'informació a una nova generació que volia agafar el relleu de l'organització de la FMAC: els Joves del Casal Altimira. En la reunió es donaven les gràcies als joves del casalja que gràcies a elles es podria realitzar la divuitena FMAC i alhora se'ls hi van explicar com funcionaven les comissions per a treballar i gestionar la FMAC. Com ja s'ha explicat anteriorment, les comissions van quedant i coordinant aspectes. Aquestes són: comissió d'economia, logística, difusió, cuina-entrepans i so/grups de música. En la última, van especificar, es tracta de contactar amb bandes i batucades i valorar la qualitat i la necessitat de comptar amb elles o no.

Van recalcar que són unes festes autoorganitzades, autogestionades, autònomes i feministes, i que si no eren així, no seria FMAC. El discurs mostrava que els veterans no volien que els joves canviessin aquests eixos fonamentals de les festes. A més, van afegir: aquesta alternativa no es fa per crear un espai alternatiu perquè sí, sinó que es fa perquè hi hagi un contingut polític, però sense que es vinculi a un partit polític. És a dir: un missatge comunista no hi té lloc a les festes, perquè s'associa a un partit o una ideologia, però un missatge de rebuig al sexisme sí que s'acceptarà.

Amb tot, es mostraven conductes de mantenir aquestes bases i una por a un canvi abrupte que modifiqués la FMAC de part de la nova generació que agafa les rendes de la FMAC.

Per tranquil·litzar als joves van afegir que durant l'organització de les festes hi ha poca gent a les assemblees (unes 10), però que durant el transcurs de la festa es pot comptar amb molta gent propera que col·labora i dona un cop de mà a la FMAC.

5.2 No a la institucionalització

Tal i com explicava Riba en la entrevista:

Festes alternatives [ho són] perquè les organitzem gent que no és d'instància oficial: no som l'Ajuntament, no som les institucions, fem autogestió a mesura del possible. (Entr. Riba, 2017)

Exemples variis mostren que, com diu Riba, laFMAC no és d'instància oficial, ni ho vol ser. L'any 2011 va succeir un fet comprometedor per al grup de música Malestar Social. Alguns integrants del grup, per una banda, havien format part de l'assemblea de FMAC (inclús un d'ells hi formava part en aquell any), i per altra banda Malestar Social havia tocat l'any 2007 i 2010 a les FMAC, tal i com s'aprecia en els cartells.

Així doncs, el fet comprometedor va aparèixer quan l'Ajuntament va oferir al grup de música tocar a la FM de l'any 2011. Com bé m'explicava Riba, integrant de Malestar Social, hi van acabar tocant perquè tot i que tenien els seus missatges políticament marcats, com a músic “el que vols és tocar, i remuneradament, i quanta més gent t'escolti millor” (Entr. Riba, 2017). Tot va sorgir de la voluntat de certs tècnics de cultura que volien promoure bandes locals emergents. Des d'aquell moment:

Ens han qualificat de punkies per tocar a la FMAC i ens han qualificat de venuts per tocar a la FM. (Entr. Riba, 2017)

És rellevant observar el fet que són titllats de *venuts* quan accepten tocar per la FM. A més Riba afirma que se'ls mirava malament o se'ls jutjava. Aquest exemple mostra que la FMAC no accepta que aquells qui treballen en el projecte acabin col·laborant amb l'ajuntament. Com mostra un integrant de l'antiga Assemblea d'Okupes de Cerdanyola:

No podem permetre que els mateixos que efectuen projectes com La Plana o els Abocadors, pues, llavors són ells qui ens han de fer les festes? No, les festes les fem

nosaltres perquè naltros sabem com fer-les (Associació Cultural La Verema [2009] *10 anys d'alternatives a Cerdanyola* [Enregistrament vídeo], Youtube)

Rafel defensa que un dels motius de l'existència de FMAC és no acceptar la festa que han organitzat persones que han pres decisions les quals hi estan lluitant en contra, com en el cas de *La Plana* i *Els Abocadors* (van ser dues movilitzacions veïnals en contra de decisions de l'alcaldia). La tensió es genera perquè els afins a la FMAC equiparen participar musicalment en la FM a la institucionalització del grup en qüestió.

Un altre cas que mostra que la FMAC no vol institucionalitzar-se és el que va succeir l'any 2015 quan Compromís per Cerdanyola va entrar a l'Alcaldia. Torrero explica que:

Van [CxC] crear un model participatiu, horitzontal, amb una tria en la música: no podia haver-hi música masculista, feixista i amb actituds racistes. [...]Ens van proposar a la FMAC deixar de ser-ho per ser festes de l'Ajuntament. Nosaltres no ho vem veure en aquell moment oportú, ara fa dos anys, perquè pensàvem que després de disset anys, en aquell moment, ja teníem un projecte propi, ja existíem com a tal. I pensàvem que ningú tenia el monopoli de la festa. Festes de Cerdanyola... és pot fer qualsveol festa, la gent pot decidir no anar. No hem de 'com ara Compromís està a l'Ajuntament ara hem d'anar aquí' No. La FMAC (...) és un projecte autònom i propi (Entr. Torrero, 2017)

A més, Torrero afirma que no volien desaparèixer i anar amb Compromís per després haver de tornar a reunir forces en el cas que després del seu mandat no tornessin a estar a l'Ajuntament. A títol individual hi va haver gent que va anar a les assemblees. Tot i així, la Figa Rebel i CxC van el·laborar conjuntament un protocol contra les violències antipatriarcal, per fer la criba que les cançons no fossin sexistes.

Vila, explica que:

Hi ha un model que una vegada estem dins la institució ens costa defensar [correbars] tot i que abans haguéssim pogut participar (Entr. Vila, 2017)

CxC ara que està a l'alcaldia té certs problemes alhora d'apostar per segons quins models. Al estar a la institució han de tenir en compte moltes apreciacions, que fan que com

pot ser l'activitat del correbars, sigui difícil defensar-la. La seva opinió mostra que no vol que els dos models estiguin oposats, però no entén que se li demanin certes coses perquè no ho considera autogestió:

Una cosa és que hi hagin dos models que hagin de viure d'esquenes i que hagin de viure en competència, que jo no crec que és el que sigui, sinó que en una FM hi caben tots els models. Llavors clar, una cosa és que tu participis de l'organització de la FM i tu t'encarreguis d'un fragment d'edat o del que sigui i una altra cosa és que diguis que no perquè no et sentis còmode gestionant diner públic, que ho puc entendre, eh? Però que a la vegada no entenguis que els recursos que tu demanes a un Ajuntament acaben sortint del diner públic. [...] Llavors clar, no ens sentim agust participant a una comissió però sí que ens sentim agust demanant el que nosaltres només volem. A mi encara em costa entendre-ho (Entr. Elvi, 2017)

Vila mostra que no entén que se'ls hi demanin coses que s'hauran de pagar amb diner públic i que alhora no vulguin participar de la gestió de FM perquè no volen haver de gestionar el diner públic. Aquest any la FM tenia tres valors: havien de ser unes festes accessibles (per a tot tipus de persones), sostenibles i lliures de violència masclista. Tal i com afirma Vila, creu que no hi ha massa diferència ni en els concerts musicals de FM i FMAC actualment i que els missatges polítics que es donen en un lloc i l'altre tampoc ho són. El fet que avui dia diferencia unes festes de les altres són aquest estat de la institució. FMAC no hi vol entrar perquè té por de perdre el seu discurs, que la FM acabi absorbint la FMAC, que en les pròximes eleccions no guanyi CxC i hagin de reorganitzar-se altra vegada...

Com mostra una publicació:

De les últimes temàtiques tractades a les festes alternatives, com són el rebuig al centre direccional, a la destrucció del territori, a l'especulació immobiliària o a la violència política, quines haguessin sobreviscut o quines s'haguessin tractat si hi haguessin hagut partits polítics o depèn de quines organitzacions? O si s'haguessin fet a través de l'ajuntament? La FMA és una organització oberta, però no podem acceptar treballar amb qui ha proposat el centre direccional o amb qui es nega a buidar els abocadors.

(*Assemblea, Comunicat de la comissió de les Festes Majors Alternatives de Cerdanyola del Vallès sobre la situació actual*, <http://fmacerdanyola.blogspot.com.es/2010/03/comunicat-de-la-comissio-de-les-festes.html>, [consultat: 8 de juny de 2017])

És per aquest motiu doncs, per romandre en una situació de *llibertat* alhora d'emetre missatges polítics, que no es volen institucionalitzar perquè segons el seu punt de vista generaria un canvi en el seu discurs, haurien de rebaixar la seva *radicalitat*. El fet que no es vulguin institucionalitzar va molt lligat amb l'aspecte tractat anteriorment, sobre la voluntat a no canviar o modificar-se excessivament.

6 Conclusió

En base als objectius plantejats de cara a aquest treball d'investigació, es pot concloure que sí: la música ajuda a teixir l'espai alternatiu de la FMAC. La música que es dona en aquest espai té particularitats que no té la música que en general, a excepció de l'alcaldia de CxC, s'ha programat a la FM de Cerdanyola:

-Conté missatges polítics ja que tots els grups que s'escullen estan polititzats a favor dels drets socials i tenen un tarannà d'esquerres (valguin les diferències entre tots ells).

-No està inscrita dins els circuits comercials: tot i que l'espai de la FMAC ha estat un mitjà on les bandes s'han donat a conèixer, l'espai de concerts no pretén fer negoci gestionant grans quantitats de diners. Els grups de música que hi toquen saben que l'organització no els podrà pagar preus desorbitats, és així doncs, que força grups *coneguts* (em refereixo a grups que tenen un públic consolidat i que el seu caché és 'alt'), quan saben que van a tocar a un lloc autogestionat, ajusten els seus preus (no només succeeix en el cas de la FMAC sinó com bé he pogut contrastar amb converses informals, es dona sovint). És interessant el que s'observa a partir del buidatge dels cartells: molts grups de música que avui dia han aconseguit consolidar-se i tenir un públic van tocar a la FMAC quan encara no ho eren, per tant, la FMAC ha donat oportunitats a certs grups de música.

-Està al servei i treballa per enaltir una lluita. És un mitjà per verbalitzar pensaments i discursos a favor d'una lluita per a una transformació social. I la festa i la música serveixen per a la lluita: recordem el lema base que en algunes entrevistes realitzades també hi ha constatat, *jaia bai borroka ere bai*.

-La música contribueix a forjar la identitat del col·lectiu i/o les persones implicades i és una de les eines que utilitzen per desmarcar-se del món adult i vindicar-se com a joves, ja que la música genera un *ambient* que a la vegada crea unes dinàmiques festives que en d'altres concerts no s'hi donen.

-L'escassa economia: el fet que la FMAC sigui autogestionada, és a dir, que els diners de l'assemblea s'aconsegueixin mitjançant activitats com festes o menjars populars, fa que no es tinguin grans quantitats d'ingressos i aquest fet acaba palpant-se en la música. Certs grups de música amb un caché alt no es poden pagar i sovint es tendeix a portar als escenaris grups poc coneguts amb menys caché. Això a nivell sonor es tradueix en *menys qualitat* sonora, protagonitzada pel punk i amb equips de poca qualitat. Per això el so és de *llauna*. El punk lidera l'escenari: perquè és un estil musical clarament polititzat, desobedient, que invoca lluita i alhora perquè el caché dels grups no acostuma a ser alt.

Pel que fa a les relacions de la FMAC vers l'ajuntament, s'observa que no es vol institucionalitzar: no vol perdre el seu espai autoorganitzat i no vol dinamitar el seu missatge [recordem que l'any passat hi va haver una escissió dins l'assemblea pel que pensaven que sí i els que no]. Té por de perdre els seus trets de *base* pel fet de treballar colze a colze amb l'Ajuntament, encara que els regidors de CxC siguin gent que hagin estat a l'assemblea de FMAC. A l'àrea del Vallès Occidental hi ha hagut casos d'absorció de les alternatives per part dels ajuntaments. Per altra banda, exigeixen a l'ajuntament serveis i ajudes logístiques alhora de dur a terme la festa i un lloc cèntric de la ciutat. Les relacions amb l'alcaldia han anat variant, però en general des del punt de vista de la FMAC el tracte no ha estat bo i a més s'han intentat aplicar estratègies per erradicar-les.

Avui dia, la situació és la següent: ambdues parts, tant CxC com l'assemblea de la FMAC, accepten que el resultat sonor o la lluita o lemes que esdevenen a les festes no són tant divergents unes de les altres. Per tant, el que és divergent és l'elecció que uns i d'altres han pres per transformar la societat. CxC ha optat per entrar dins l'alcaldia i des d'allí modificar i implementar canvis, i FMAC pretén canviar i remoure consciències mantenint-se en aquest espai oposat a la institució. El que és divergent és el procés d'institucionalització, és per aquest motiu que la FMAC no acceptés unir-se finalment amb CxC tot i que al principi van donar-se alguns apropaments. Com a opinió personal, trobo que aquest treball pot ajudar a conciliar ambdues visions: tot i les possibles diferències, CxC i FMAC comparteixen lluites i si s'observa el camí de cada col·lectiu es pot arribar a entendre el posicionament actual, sense suposar un conflicte.

Per últim, cal remarcar que en una ciutat amb 57.543 habitants cap model d'oci serà òptim per a tots els ciutadans. La diversitat de cultures, ètnies, nacionalitats i ideologies que s'hi troben són àmplies. Per tant, la Festa Major ideal no ho serà per tothom de la mateixa manera. Tot i així, el teixit associatiu és molt important per mantenir viu l'esperit crític de cada individu que sovint se'ns intenta erradicar o bé, no s'incentiva. Calen espais on els pensaments no-hegemònics i els pensaments crítics vers la realitat tinguin cabuda, ja que les institucions/hegemonia/capital, no vetllen per ells ans tot el contrari.

7 Referencias documentals i no documentals

7.1 Bibliografia

- Feixa, C. (2006). *De jóvenes, bandas y tribus*. Barcelona: Ariel.
- Martí, J. (2008). *Fiesta y ciudad: pluriculturalidad e integración*. Madrid: CSIC
- Martí, J. (2000). *Más allá del arte: la música como generadora de realidades sociales*. Barcelona: Deriva.
- Small, Ch. (1997). "Conferència pronunciada en el III Congrés de la Sociedad Ibérica de Etnomusicología". *El Musicar: Un ritual en el Espacio Social*.
- Megías, I.; Rodríguez, E. (2001). *La identidad juvenil desde las afinidades musicales*. Madrid: Instituto de la Juventud.

7.2 Consultes web

Llistat de les que han aparegut al treball escrit:

-Buirac. Casal Popular i Cultural de Cerdanyola:
<https://buiraccasalcdv.wix.com/buirac>. Consultat el dia 30 de Gener del 2017.

-FMA de Cerdanyola: <https://ca-es.facebook.com/fma.cerdanyola> ,
<https://fmacerdanyola.wordpress.com>, <http://fmacerdanyola.blogspot.com.es/>

i <http://fmacerdanyola.wix.com/fmacerdanyola>. Consultat el dia 30 de Gener del 2017.

-La Clau: <https://www.facebook.com/laclau.decerdanyola>. Consultat el 3 de Març del 2017.

-Patrons de la Festa Major de Cerdanyola:
http://www.cerdanyola.cat/webapps/web/continguts_portal/menu_principal/informacio/roser_maig/roser_maig.html i
http://www.cerdanyola.cat/webapps/web/continguts_portal/menu_principal/ciutat/tradicions_festes/tardor/Tardor.html . Consultat dia 10 de Febrer del 2016.

-Població de Cerdanyola: <http://www.idescat.cat/emex/?id=082665> . Consultat dia 3 de Març de 2017.

-Small, C. "Conferencia pronunciada en el III Congreso de la Sociedad Iberica de Etnomusicologia. *El Musicar: Un ritual en el Espacio Social*":
<http://www.sibetrans.com/trans/trans4/small.htm>. Consultat el 15 de Novembre del 2016.

7.3 Entrevistes

Agrupades en funció de les sessions (s'han realitzat unes quantes sessions d'entrevistes amb dues persones a la vegada).

-Ane Ibarzabal (militant d'Ernai coneixedora de la realitat i gestió de les txosnas) i Jon Blancou (coneixedor de la realitat i gestió de les txosnas)

-Albert Curiel (Wini): membre de Atrako a Mano Armada, Zerzedilla i ex-participant a l'assemblea de FMA sense haver-se vinculat a cap col·lectiu

-Elena Torrero: militant d'Arran i la Figa Rebel i membre actual de l'assemblea de FMAC

-Elvi Vila: Primera Tinenta d'Alcaldia, regidora de cultura, educació, drets civils - incloent-hi polítiques intergeneracionals, cooperació, igualtat, LGTBI i promoció de la salut-, relacions veïnals i serveis socials

-Ferran Quintanilla (Mala Herba, col·lectiu llibertari) i Julia Vendrell (AJIC, col·lectiu independentista): ex-participants de la comissió organitzadora de les FMA:

-Laura Benseny: militant de la CUP i ex-participant de l'assemblea de FMA des del col·lectiu de Maulets

-Magnesio: grup punk-rock-bastard de Cerdanyola del Valles que ha tocat diversos cops a les FMA de Cerdanyola, realitzada a dos dels tres integrants del grup: Pau Obregon, baixista i cantant, i Miquel Bermudez, bateria.

-Marta Aguadé i Martí Castell: assistents a la FMA de tardor del 2015.

-Martí: membre de Malestar Social i ex-participant de l'assemblea de FMA des del col·lectiu de Maulets.

8 Annexos

Annex 1

Exemple de la programació a les FM de Cerdanyola, amb l'edició de l'any 2014. Primera imatge: exemple de la programació al llarg del dia. Segona i tercera imatge: exemples de la programació de concerts nocturns. Extret de https://issuu.com/editorialmic/docs/cerdanyola_roser_maig2014/2 Consultat dia 10 de juliol de 2017.

PROGRAMACIÓ

2 de maig

- Teatre Ateneu
22.45 h CHENOA EN ACÚSTIC
Preu: taquilla 22 €, anticipat 18 €
- La Sala Circus (c. de Parcens, 9)
23 h THE FOXHOLES (pop-rock)
Organització: La Sala Circus

3 de maig

- Pavelló de Can Xarau
De 9 a 14 h TROFEU ROSER DE MAIG DE PATINATGE ARTÍSTIC
Organització: Club Patinatge Artístic Cerdanyola
- Pati del Museu d'Art de Cerdanyola
De 10 a 14 h i de 17 a 20 h EXPOSICIÓ DE BONSAI
Organització: Amics del Bonsai de Cerdanyola
- 10 h IV CURSA POPULAR CERDANYOLA CIUTAT DE LA CIÈNCIA ROSER DE MAIG**
Sortida: pl. de l'Abat Oliba.
Edats: totes
Informació i inscripcions: Servei d'Esports de dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 18 h, telèfon 93 580 80 17
Oficina d'Atenció Ciutadana de dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, telèfon 93 580 88 88

- Pl. de Sant Iscle
D'11 a 21 h FIRA D'ARTESANIA
Organització: AV de Ca n'Antolí
- Av. de Sant Iscle, pl. de l'Abat Oliba i c. de Sant Martí
D'11 a 24 h MERCAT MODERNISTA
(veure programació d'activitats a la pàgina 14)
- Museu d'Art de Cerdanyola
D'11 a 14 h i de 17 a 20 h JORNADA DE PORTES OBERTES AL MUSEU D'ART DE CERDANYOLA
- Mercat de Serraperera
11 h BALL DE GITANES
Organització: Colla de Gitanes i Antics Dansaires
- Itinerant
D'11 a 13 h MÚSICA AL CENTRE DEL COR AMB LA GUMBO JASS BAND
Música de jazz itinerant pels carrers comercials de la ciutat.
- Itinerant
D'11 a 13 h i de 17 a 19 h TURISTES A CERDANYOLA
Acció teatral als mercats i carrers de la ciutat amb la col·laboració dels alumnes de l'Aula de Teatre de l'Ateneu
- Pl. de l'Abat Oliba
D'11 a 13.30 h TALLERS I ACTIVITATS INFANTILS
Tallers de dibuix, manualitats i bijuteria de

l'associació Mirant l'Art
Tallers de màgia, spidibol i pintar cares de l'Espai Jove de Cerdanyola
Taller *El jardí dels sentits* i taller de manualitats de la Creu Roja Cerdanyola-Ripollet-Montcada
Actuacions dels grups de dansa, cant i teatre de l'Espai Jove de Cerdanyola

- Jardins del Museu de Ca n'Ortadó, pl. de Sant Ramon
D'11 a 13 h TALLER DE ROSES, SONS I DANSES EN COLORS
Organització: Turó Solidari Cerdanyola
- Pl. de l'Abat Oliba
12.15 h ESPECTACLE FAMILIAR QUE PETI LA PLACA!
de la Cia. XIP XAP
- Casal de Joves Altimira
De 12 a 14 h FESTA DE L'ESPAI JOVE
Karaoke i taller de cuina amb paella
- Parc del Turonet
De 13 a 16 h MOSTRA DE CUINA MEDITERRÀNIA
- Pl. de l'Abat Oliba
13.30 h ESPECTACLE DE DANSA INTEGRADA P.L.B. de la Cia. LIANT LA TROCA
Organització: Comissió de Treball de l'Àmbit de la Discapacitat
- Ateneu
De 15.30 a 20 h TALLER INFANTIL DE FOTOGRAFIA
L'activitat inclou pràctiques de fotografia als actes de Festa Major de dissabte tarda i diumenge matí.
Informació i inscripcions: cursofocercat
Organització: Agrupació Foto-Cine Cerdanyola Ripollet

- Jardins de Ca n'Ortadó, pl. de Sant Ramon
16 h GUARNIR-SE PER LO CERDANYOLA
Taller de manualitats, els infants sortiran disfressats per participar en Lo Cerdanyola
- Pl. de l'Abat Oliba
17 a 20 h PASSEJADA EN PONI
Organització: Amics de Sant Antoni
- Itinerant
18 h LO CERDANYOLA
Cercavila de cultura popular i tradicional
Participants: Agrupació Cultural Sardanista, Amics de Sant Antoni Abat, Batúcamela, Casa de Aragón, Castellers de Cerdanyola, Colla de Gitanes i Antics Dansaires, Colla Geganterera de Cerdanyola, Esbart Dansaire Sant Marçal, Joves Diables de Cerdanyola, Ponca de Sant Antoni de Barcelona amb el grup de percussió TOCAL'2, Trabucacies de Cerdanyola i Ràdio Club del Vallès.
Recorregut: pl. de Jaume Grau i Altayó, c. de Santa Maria, c. de Sant Ramon, c. de Sant Casimir, c. de Santa Marcel·lina, c. de Sant Antoni, ptge. Ajuntament c. de Lluís Companys i pl. de l'Abat Oliba, on començaran les actuacions dels diferents grups.
- Pl. de l'Abat Oliba
20.30 h BALL VUITCENTISTA
- Teatre Ateneu
21 h RUMORS del GRUP ARTÍSTIC TEATRAL (GAT)
Preu: taquilla 6 €, anticipat 5 €
Organització: Grup Artístic Teatral (GAT)
- Itinerant
22 h CORREFOC
Amb les colles Joves Diables de Cerdanyola i Tronats de Mar de Vilanova i la Geltrú
Sortida: pl. de Josep Viladomat
Recorregut: av. de Catalunya, c. de Francesc Layret fins a l'Ajuntament.
Organització: Joves Diables de Cerdanyola

Festa Major del **ROSER** de **MAIG** 2014

Festa Major del **ROSER** de **MAIG** 2014

LA FESTA DE LA MÚSICA

LA FESTA MAJOR ÉS PER GAUDIR-IA. US PORTEM ELS MILLORS GRUPS I INTÈRPRETS DEL MOMENT PERQUÈ TOTS PUGUEM BAILLAR I PASSAR-HO BÉ AMB LA SEVA MÚSICA. AQUEST ANY US ESPEREN PROPOSTES PER A TOTS ELS GUSTOS

DIVENDRES 2 de maig, 22.30h, al **Parc del Turonet**

LOS MANOLOS

En un moment que la rumba catalana ha passat a ser un dels estils musicals autòctons més reivindicats pel públic de totes les edats, Los Manolos ens ofereixen un repertori que rescata grans clàssics del gènere. Els seus èxits *All My Loving*, *Amics per sempre*, *Barcelona és poderosa*, *El meu avi*, *El mort viu...* són cançons que ja formen part del nostre imaginari col·lectiu.

RAGGATUNNING

Una formació explosiva que reformula els grans èxits de l'estiu, les sintonies televisives més populars i els jingles publicitaris amb sons llatins i discotequers. Un directe calent i molt ballable, pensat per animar la festa!

DIVENDRES 2 de maig, 22.45h

CHENOA

EN ACÚSTIC al Teatre Alenou

Chenoa, aquesta artista indiscutible del pop espanyol, que ha venut més d'un milió de discos i continua amb més energia que mai, ens visita amb la seva proposta més íntima i propera, en un concert acústic sense artíficis en què la seva personalitat i la seva veu són l'argument principal.

El concert combinarà les cançons del seu darrer disc: *En otra dirección* amb altres temes del seu extens repertori musical.

Festa Major del **ROSER**
de **MAIG** 2014

DISSABTE 3 de maig

BONGO BOTRAKO

Bongo Botrako presenta el seu segon àlbum *Revoltosa*, un treball proper, orgànic, necessari, amb música alegre i lleteres que reflexionen al voltant de temes socials d'imperativa actualitat.

Sens dubte estem davant un treball que consolida la banda en un estil propi, a cavall entre el reggae i els ritmes càlids, i amb un públic fidel cada vegada més nombrosos a tota la Península i a altres països europeus com França, Itàlia, Àustria, Bèlgica i Holanda. I és que després del gran èxit obtingut amb la cançó *Todos los días sale el sol* "chipirón", la progressió de Bongo Botrako ha estat imparable per tots els llocs on han actuat.

DISSABTE 3 de maig, 23.15h

ZULU 9.30

Dotze anys sobre els escenaris, molts viatges, experiències, molta feina i molts amics, han permès a aquesta banda convertir les seves bones idees en excel·lents cançons. El títol del seu últim disc, *Per a tots els públics*, ho diu tot d'una música que vol ser universal i d'unes cançons que tenen tots els ingredients per alegrar-te la vida!

Festa Major del **ROSER**
de **MAIG** 2014

LA FESTA DE LA MÚSICA

DIUMENGE 4 de maig, 21h

ALQUADRAT

Un grup amb un directe energètic, contundent i sobretot divertit que conquista el públic d'arreu, tant pel seu so com per la seva actitud. Són del Vallès Occidental i han traspassat fronteres.

Amb més de 90 concerts a l'esquena i 4000 descarregues del seu primer disc: *Presente*, els Alquadrat comencen el 2014 carregats de sorpreses!

DIUMENGE 4 de maig, 22h

FESTA FLAIX FM

Ritme, passió, èxits, samarretes oficials de "La que mana", el diumenge 4 de maig no fallarà absolutament de res a la festa que ens ha preparat FLAIX FM, amb Marçal Ventura a la cabina del club! Vine i deixa't seduir pel creador de *Hot Diana!*

Marçal Ventura, locutor i DJ de Flaix FM, home de nits apoteòsiques buscant per les millors sales de lleure nocturn, amb grans habilitats a la cabina, és un DJ de primera divisió. Les seves aptituds a l'estudi l'han consagrat també com a productor. Ningú no combina tots dos talents amb tanta perfecció. Veure'l en una sessió en directe és una experiència que no té preul.

Festa Major del **ROSER**
de **MAIG** 2014

PUERTAS METÁLICAS SANCHEZ E HIJOS

- Puertas enrollables
- Puertas de varilla
- Bascuantes
- Ballesta
- Rejas
- Correderas
- Cancelas
- Automatización de puertas
- Mandos a distancia
- Mantenimiento de puertas

C/da. de Barcelona, 125 - Nave 18
08290 CERDAYOLA DEL VALLES (Barcelona)
Tel/Fax: 93 582 49 97
sanchezpuertasmetalicas.es

www.puertas-metalicas.es

facebook: sanchepuertasmetalicas

Piel limpia, piel sana

La limpieza es el primer paso para una piel perfecta.

Desde **15€***

20 minutos

Completa la limpieza con los tratamientos faciales de Nevejo y alcanza sus resultados.

esthetic

nevejo

Te vas a gastar

NETEGES GRADO-NET

CENT X CENT ECOLÒGICS!!!

Bona festa major

- Neteges en general
- Abrillantat de paviments
- Parkings
- Manteniments

C/ Pintor Togores, 33
08290 Cerdanyola del V. (Barcelona)
Tel. 93 580 35 21 - Fax 93 691 59 52
Mòbil 609 38 59 44 - 649 85 41 03

www.gradonet.es
info@gradonet.es

Festa Major del **ROSER**
de **MAIG** 2014

Annex 3

Exemple del protocol de registre aplicat a totes les entrevistes. En aquest exemple es mostra el de l'entrevista a Benseny:

	Dia: 10 Març 2017	
	Lloc: Bar Grau	
	Laura Benseny	
Time	Register: Entrevista Laura 1	
0:12 -	El seu paper a les FMA, del 2008 - 2010 (barraca de Maulets). Cadascú tenia una barraca de la seva identitat	Laura i FMA
0:50 -	Sistema assambleari de la temàtica, cartells	FMA
01:40 -	Parla sobre els problemes econòmics per pagar els grups	música
02:00 -	Temàtiques principals: socials i ambientals	ideologia
03:00 -	Fins fa 3 anys no s'havia centrat en el feminisme i això és un gir que ve de l'esquerra	ideologia (i el feminisme)
03:40 -	Es discutia sobre l'estil musical, si hi havia massa punk rock o no	música
04:20 -	Quan ella estava en un govern fort i el contrapòl servia per unir-se molt entre ells. Als socialistes els hi interessava aquest model	FMA vs Ajuntament
05:20 -	Canvis de lloc per movilitzar. Ells tenien un punt de comú molt fort, eren el contrapunt	FMA vs Ajuntament i espai
05:50 -	Llocs on es reunien	punts de reunió
06:20 -	on ella milita és per les majories, per tant, va deixar d'estar a l'assemblea perquè era per les minories	FMA vs CxC
	Register: Entrevista Laura 2	
0:00 -	Observa una evolució	FMA
01:10 -	el que necessites per fer una festa	FMA
	abans funcionava bé perquè anàvem tots a una. la Laura explica sobre el sistema	

Annex 4

Recull de fotografies de la FMAC. Fotografies extretes de <https://fmacerdanyola.wordpress.com/fotos-videos/> Consultat dia 15 de Març del 2017

Fotografia d'un assemblea al Casal Popular i Cultural Buirac:

Fotografies de l'edició del correccamió:

Fotografies de l'edició del correcol·lectiu d'enguany:

Fotografies extretes de Cerdanyola Informa: <http://cerdanyolainforma.cat/>
(consultades el dia 3 de Març de 2017)

Una paella solidària:

Lemes i pancartes:

Concerts gratuits al aire lliure:

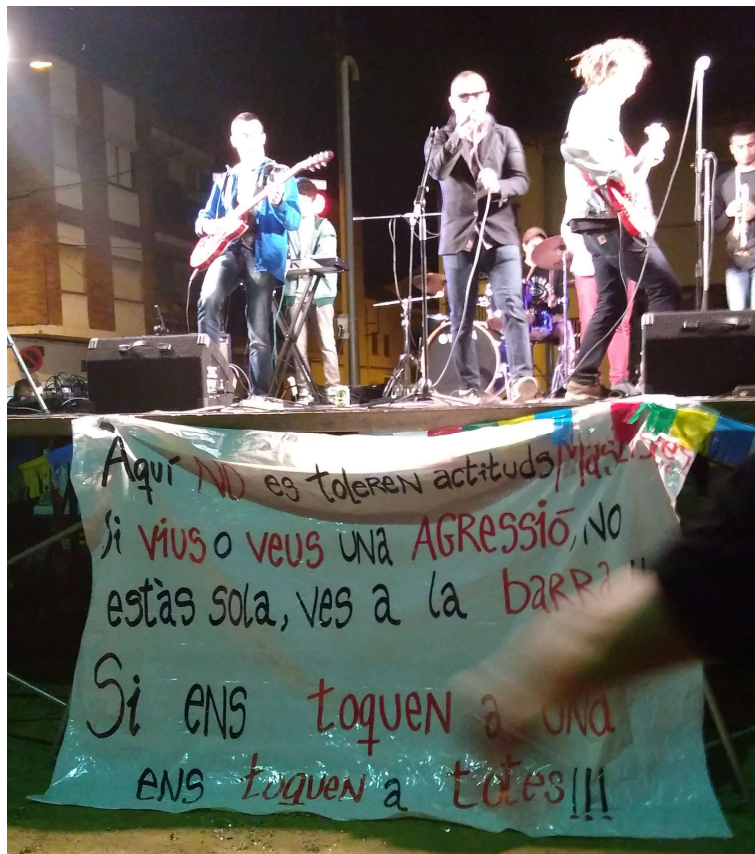

L'espai on es compren les begudes, les barraques (situades al fons de la imatge):

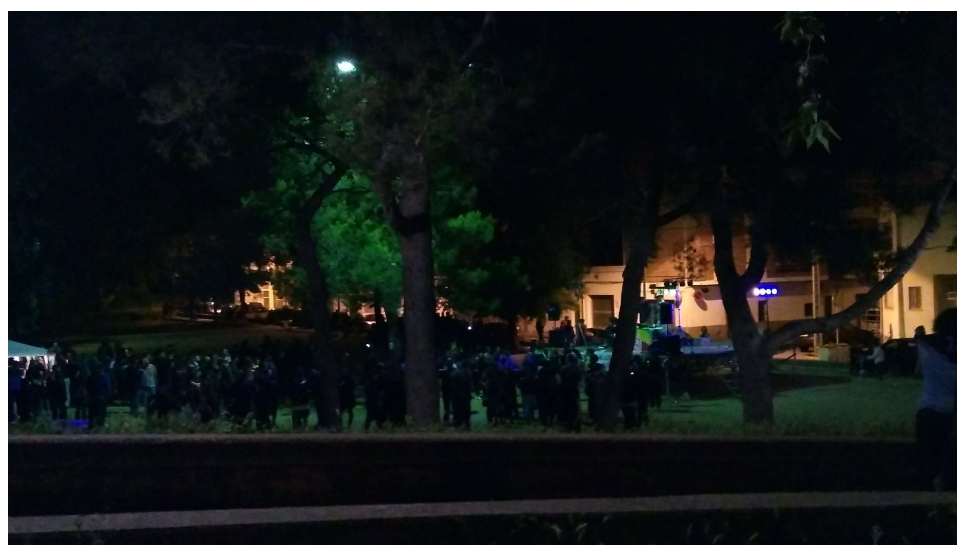

Fotografia de la divuitena FMAC, realitzades durant el treball de camp amb càmera pròpia:

Lema feminista en una pancarta:

Concerts nocturns en la Plaça dels Horts, on s'observa l'escenari, les barraques i el públic.

Annex 5

Enllaç a una llista de reproducció al youtube creada per aquesta investigació, per aprofundir en la sonoritat de la FMAC. Hi ha cançons de bona part dels grups que han tocat a la FMAC, i vídeo d'algun concert en directe:
<https://www.youtube.com/playlist?list=PLgy7ZiLLFvCFnySKeMdyCKVSDPLyDnHzI>.